Европейски парламент
2024 – 2029

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P10_TA(2026)0215

Доклад на Комисията относно Турция за 2025 г.

Резолюция на Европейския парламент от 17 юни 2026 г. относно доклада на Комисията за Турция за 2025 г. (2025/2256(INI))

Европейският парламент,

– като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 17 и 18 април 2024 г., 30 юни 2023 г., 23 юни 2022 г., 24 юни 2021 г. и 12 декември 2019 г., и всички предходни съответни заключения на Съвета и на Европейския съвет,

– като взе предвид членството на Турция в Съвета на Европа и в НАТО,

– като взе предвид споразумението между Европейския съюз и Република Турция за обратно приемане на незаконно пребиваващи лица[1] (Споразумение за обратно приемане между ЕС и Турция),

– като взе предвид изявлението на членовете на Европейския съвет от 25 март 2021 г. относно Турция,

– като взе предвид изявленията на ЕС и Турция от 18 март 2016 г. от Съвета и от 29 ноември 2015 г. от Европейския съвет,

– като взе предвид Рамката на ЕС за преговори с Турция от 3 октомври 2005 г.,

– като взе предвид декларацията на Европейската общност и нейните държави членки от 21 септември 2005 г. след декларацията, направена от Турция при подписването на Допълнителния протокол към Споразумението от Анкара на 29 юли 2005 г.,

– като взе предвид заключенията на Съвета от 11 декември 2006 г. и 6 март 2020 г. и заключенията на председателството на

[1] ОВ L 134, 7.5.2014 г., стр. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/252/oj.

Европейския съвет в Копенхаген от 21 и 22 юни 1993 г., известни също като критериите от Копенхаген,

– като взе предвид заключенията на председателството на Съвета относно разширяването от 16 декември 2025 г., както и заключенията на Съвета от 17 декември 2024 г. и от 12 декември 2023 г.,

– като взе предвид международното морско право, отразено в Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право (UNCLOS), с която се установява правната рамка, регулираща морските зони и суверенните права на крайбрежните държави,

– като взе предвид съобщението на Комисията от 4 ноември 2025 г., озаглавено „Съобщение относно политиката на ЕС за разширяване за 2025 г.“ (COM(2025)0690), и придружаващия работен документ на службите на Комисията, озаглавен „Доклад за Турция за 2025 г.“ (SWD(2025)0756),

– като взе предвид Специален доклад 06/2024 на Европейската сметна палата от 24 април 2024 г., озаглавен „Механизмът за бежанците в Турция – ползи за бежанците и приемните общности, но въздействието и устойчивостта все още не са гарантирани“,

– като взе предвид съвместните съобщения на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 29 ноември 2023 г. (JOIN(2023)0050) и от 22 март 2021 г. (JOIN(2021)0008) относно актуалното състояние на политическите, икономическите и търговските отношения между ЕС и Турция,

– като взе предвид съобщението на Комисията от 25 септември 2025 г., озаглавено „Девети годишен доклад относно Механизма за бежанците в Турция“ (COM(2025)0517),

– като взе предвид резолюцията на Европейския комитет на регионите от 3 април 2025 г. относно ареста на турски кметове и посегателството срещу местната демокрация в Турция,

– като взе предвид становището на Европейския комитет на регионите от 5 март 2026 г. относно пакета „Разширяване“ за 2025 г. – Западни Балкани и Турция,

– като взе предвид основните принципи на международното право и Устава на Организацията на обединените нации, споразуменията на високо равнище от 1977 г. и 1979 г. между лидерите на двете общности в Кипър, както и съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН относно Кипър, включително Резолюция 186 (1964) от 4 март 1964 г., в която се потвърждава суверенитетът на Република Кипър, Резолюции 541

(1983) и 550 (1984) от 11 май 1984 г. относно сепаратистките действия в Кипър, Резолюция 789 (1992) от 25 ноември 1992 г. и изявлението на председателя на Съвета за сигурност на ООН от 23 юли 2021 г. относно Вароша, изявлението на председателя на Съвета за сигурност на ООН и резолюциите на Съвета за сигурност на ООН относно мироопазващите сили на ООН в Кипър (UNFICYP), чийто мандат беше удължен до 31 януари 2027 г. с Резолюция 2815 (2026),

– като взе предвид член 46 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), който гласи, че договарящите се страни се задължават да изпълняват окончателните решения на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) по всяко дело, по което те са страна, и произтичащото от това задължение на Турция да изпълнява всички решения на ЕСПЧ,

– като взе предвид съответните резолюции на Комитета на министрите на Съвета на Европа,

– като взе предвид Декларация 12(2025) на Конгреса на местните и регионалните власти на Съвета на Европа от 27 март 2025 г., озаглавена „Dismissals of Mayors in Türkiye“ („Уволнения на кметове в Турция“),

– като взе предвид доклада, приет от Венецианската комисия на Съвета на Европа на сесията ѝ от 9 и 10 октомври 2025 г., относно въздействието на предварителното задържане на кметове върху упражняването на демократичното управление на местно равнище,

– като взе предвид световния индекс за свобода на печата за 2025 г., публикуван от организацията „Репортери без граници“,

– като взе предвид Мониторинговия доклад за 2025 г., публикуван по механизма за бързо реагиране в областта на свободата на медиите,

– като взе предвид Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и Истанбулската конвенция,

– като взе предвид индекса за възприятие на корупцията за 2025 г. на организацията „Трансперънси интернешънъл“ , публикуван на 10 февруари 2026 г.,

– като взе предвид документа на Международния валутен фонд (МВФ) от 22 ноември 2025 г., озаглавен „Република Турция: Заключително изявление на служителите на мисията по член IV от 2025 г.“,

– като взе предвид глобалния доклад от 2025 г. относно неравенството между половете, публикуван от Световния икономически форум на 11 юни 2025 г.,

– като взе предвид изявлението на ЮНЕСКО от 10 юли 2020 г. относно „Света София“ и съответното Решение 44 COM 7B.58 (2021 г.) и Решение 45 COM 7B.58 (2023 г.) на Комитета на ЮНЕСКО за световното наследство, приети съответно на неговата 44-та и 45-та сесия,

– като взе предвид своята резолюция от 11 март 2026 г. относно стратегията на ЕС за разширяване[2],

– като взе предвид своята резолюция от 29 февруари 2024 г. относно задълбочаването на европейската интеграция с оглед на бъдещото разширяване[3],

– като взе предвид своята резолюция от 12 февруари 2026 г. относно целенасоченото експулсиране на чуждестранни журналисти и чуждестранни християни в Турция под претекст, свързан с националната сигурност[4],

– като взе предвид всичките си предходни резолюции относно Турция,

– като взе предвид своите резолюции относно Кипър,

– като взе предвид своята резолюция от 15 април 2015 г. относно стогодишнината от арменския геноцид[5],

– като взе предвид член 55 от своя Правилник за дейността,

– като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A10-0106/2026),

A. като има предвид, че Турция продължава да е страна – кандидатка за присъединяване към ЕС; като има предвид, че членството в ЕС остава многократно заявяваната политическа цел на турското правителство, въпреки че разликата с ценностите и принципите, залегнали в член 2 от Договора за Европейския съюз и някои политики на ЕС, продължава да нараства; като има предвид, че Турция трябва убедително да демонстрира ангажимента си за по-тесни отношения и съгласуване с Европейския съюз, да зачита и поддържа критериите от Копенхаген, включително външната политика и политиката на сигурност на ЕС, да нормализира отношенията си

---

2 Приети текстове, P10_TA(2026)0077.
3 ОВ C, C/2024/6746, 26.11.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6746/oj.
4 Приети текстове, P10_TA(2026)0047.
5 ОВ C 328, 6.9.2016 г., стр. 2.

с всички държави – членки на ЕС, и да установява и поддържа добросъседски отношения с ЕС и всички негови държави членки, за да даде нов тласък на европейската си перспектива; като има предвид, че от Турция многократно беше поискано да се въздържа от всякакви действия, нарушаващи суверенитета и суверенните права на всички държави – членки на ЕС, както и международното право и правото на ЕС;

Б. като има предвид, че от 2018 г. насам преговорите за присъединяване към ЕС са на практика в застой поради влошаването на състоянието на принципите на правовата държава и демокрацията в Турция и в контекста на напрегнати двустранни отношения към същия момент;

В. като има предвид, че в последния си доклад за напредъка от 2025 г. Комисията отново установи сериозно отстъпление от принципите на правовата държава и влошаване на положението с правата на човека и повдигна въпроси относно спазването на основни демократични принципи спрямо предходния отчетен период през 2024 г.;

Г. като има предвид, че състоянието на независимостта на съдебната система продължава да бъде особено тревожно въпреки 11-те „съдебни пакета“, приети от турското правителство от 2019 г. насам; като има предвид, че конституционният ред в държавата е застрашен, тъй като авторитетът на Конституционния съд се подкопава от съдилища от по-ниска инстанция, които отказват да изпълняват неговите решения;

Д. като има предвид, че пред закона очевидно съществуват двойни стандарти, както показва твърде различното разглеждане на сходни дела, особено в политически или широко отразявани съдебни производства, както и дела, разглеждащи обвинения в обида на държавни служители;

Е. като има предвид, че Турция систематично използва наказателното право и законите за борба с тероризма, за да предприема репресивни мерки срещу избрани длъжностни лица, политици от опозицията и защитници на правата на човека; като има предвид, че неотдавнашният период беше белязан от сериозно влошаване на демократичните стандарти и процеси в Турция както на местно, така и на национално равнище, в резултат на съдебни решения и правителствен натиск, упражняван върху кметове и общини от опозицията; като има предвид, че от местните избори през март 2024 г. насам най-малко 39 кметове от опозиционни партии, по-конкретно 29 от Републиканската народна партия (CHP) и 10 от Партията за равенство и демокрация на народите (DEM) бяха арестувани и отстранени от длъжност; като има предвид, че в 13 случая

кметовете са били заменени с доверени лица, назначени от правителството;

Ж. като има предвид, че след продължителен съдебен процес, на 21 май 2026 г. Регионалният апелативен съд на Анкара постанови решение за „абсолютна недействителност“ („mutlak butlan“) по отношение на партийния конгрес на CHP през 2023 г., като по този начин отмени изборите, довели до встъпването в длъжност на Йозгюр Йозел като председател и на настоящото партийно ръководство; като има предвид, че това съдебно решение, въпреки че е отворено за евентуални обжалвания, беше придружено от конкретно разпореждане с цел действително отстраняване от длъжност на избраното ръководство и прехвърляне на правомощията му на бившия председател Кемал Кълъчдароглу и на предишното партийно събрание; като има предвид, че три дни по-късно, на 24 май 2026 г., по искане на екипа на бившия председател Кълъчдароглу, турската полиция за борба с безредиците щурмува централата на CHP в Анкара, като използва сълзотворен газ и насилие, за да приложи съдебното решение за отстраняване на избраното ръководство и за възстановяване на предишното;

З. като има предвид, че демократично избраният кмет на Истанбул Екрем Имамоглу е в затвора от 19 март 2025 г. по изфабрикувани обвинения, носещи белезите на политически натиск, в грубо нарушение на основните принципи на наказателното право, като например принципа на индивидуалната отговорност; като има предвид, че това е широко възприемано като за опит за политическо елиминиране на основния кандидат на опозицията за предстоящите президентски избори;

И. като има предвид, че понастоящем във Великото национално събрание на Турция (GNAT) има висящи около 800 досиета с искане за снемане на парламентарния имунитет на настоящи членове на парламента; като има предвид, че огромна част от тях засягат депутати от опозиционните партии, главно от DEM и CHP;

Й. като има предвид, че Турция е член на Съвета на Европа и следователно е правно обвързана от решенията на ЕСПЧ; като има предвид, че поради неприлагане на знакови решения на ЕСПЧ от страна на турските органи в момента Турция е изправена пред исторически производства за установяване на нарушение; като има предвид, че Турция редовно се нарежда сред държавите, в които най-често се установяват нарушения на правата на човека и основните свободи, защитени от Европейската конвенция за правата на човека; като има предвид, че през януари 2026 г. Турция е имала най-висок брой висящи дела пред ЕСПЧ, възлизащи на над една трета от общия списък с дела на Съда;

К. като има предвид, че Турция е класифицирана като „несвободна“ от „Фрийдъм хаус“ и е претърпяла един от най-сериозните спадове в равнището на свобода в света през последните 11 години; като има предвид, че Световният индекс за свобода на печата за 2025 г. показва по-нататъшно влошаване и поставя Турция на 159-то място от общо 180 държави по отношение на свободата на печата, като в доклада се подчертава, че авторитаризмът в Турция набира скорост, медийният плурализъм се поставя под въпрос и се използват всички възможни средства за подкопаване на критиците; като има предвид, че според „Репортери без граници“ и докладите за мониторинг на медиите на BIA между 20 и 29 журналисти са били лишени от свобода през 2025 г., други трима са били държани под домашен арест в продължение на месеци, а десетки други са били подложени на съдебен контрол по начини, които са нарушили свободата им на движение; като има предвид, че през същия период общо 58 журналисти са били задържани или принудително отведени за разпит от полицията;

Л. като има предвид, че Турция се нарежда на 127 място от 146-те държави в глобалния индекс за неравнопоставеността между половете от 2025 г., което подчертава сериозно неравенство между половете и незадоволителна защита на правата на жените; като има предвид, че според данни от платформата „Ще спрем убийствата на жени“ през 2025 г. е имало 297 съмнителни смъртни случая на жени и 294 убийства на жени, докато други източници са докладвали данни, достигащи 420; като има предвид, че през 2025 г. се наблюдава рекордно нарастване на предизвикващите подозрение смъртни случаи на жени в Турция; като има предвид, че липсата на всеобхватна официална система за събиране на данни относно убийствата на жени продължава да буди сериозна загриженост; като има предвид, че Турция се откроява като една от държавите в ОИСР, които са най-силно засегнати от насилието срещу жени;

М. като има предвид, че според местните правозащитни организации IHD и TIHV броят на затворниците в Турция към 2 декември 2025 г. е достигнал рекордните 433 543 души, което представлява седемкратно увеличение за последните две десетилетия, а други 460 921 души са били подложени на съдебен надзор; като има предвид, че тези организации също така са документирали 1412 болни затворници, включително 335 в тежко състояние; като има предвид, че турските затвори функционират над капацитета си, което изостря проблеми като пренаселеност, неподходяща жизнена среда и ограничен достъп до основни ресурси; като има предвид, че броят на сигналите за нарушения на правата на човека в затворите се е увеличил;

Н. като има предвид, че според „Трансперънси Интернешънъл“ Турция е получила 31/100 точки в Индекса за възприятие на корупцията за 2025 г., като е паднала от 50/100 точки през 2013

г. до най-ниската си позиция и понастоящем се нарежда на 124-то място от 180 държави; като има предвид, че повече от девет години след приемането на доклада за оценка на Турция от четвъртия кръг на Групата държави срещу корупцията (GRECO) към Съвета на Европа само три от 22-те препоръки, съдържащи се в доклада, са изпълнени изцяло;

О. като има предвид, че Турция е многообразно мултиетническо общество, живеещо в сложен, белязан от често напрежение регион;

П. като има предвид, че Турция преминава през политически процес, наречен „Турция без тероризъм“, чиято цел е да се сложи край на политическото насилие и да се намери политическо решение на кюрдския въпрос;

Р. като има предвид, че освен процеса на присъединяване е необходим и конструктивен диалог между ЕС и Турция, като има предвид, че Турция е член на НАТО и ключов партньор за стабилността в по-широкия регион на Източното Средиземноморие и в областта на търговията, икономическите отношения, сигурността, миграцията и сътрудничеството в борбата с тероризма; като има предвид, че сътрудничеството с Турция напредва в редица области на политиката от общ интерес, включително чрез диалози на високо равнище относно премахването на пречките пред търговията и засиленото сътрудничество за предотвратяване на заобикалянето на санкции, и би могло да продължи да напредва по поетапен, пропорционален и обратим начин, в пълно съответствие със заключенията на Европейския съвет от април 2024 г.,

С. като има предвид, че Турция продължава да приема една от най-многочислените групи от бежанци в света; като има предвид, че сътрудничеството между ЕС и Турция в областта на управлението на миграцията, сигурността и регионалната стабилност продължава да бъде от стратегическо значение и допринася за намаляването на незаконните и опасни пресичания на маршрута през Източното Средиземноморие към Европа и за спасяването на човешки живот в морето; като има предвид, че от 2011 г. насам ЕС е предоставил близо 12,5 милиарда евро за подкрепа на бежанците и приемните общности в Турция;

Т. като има предвид, че нивото на съответствие на Турция с общата външна политика и политика на сигурност на ЕС достигна рекордно ниското равнище от 4% през 2025 г. спрямо 6% през 2024 г.; като има предвид, че това е определено най-ниското равнище на привеждане в съответствие на която и да е държава кандидатка; като има предвид, че този показател не обхваща всички степени на ангажираност на дадена страна кандидатка в областта на външната политика и политиката на сигурността;

У. като има предвид, че напрежението между ЕС и Турция във връзка с положението в Източното Средиземноморие е намаляло, но не е изчезнало;

Ф. като има предвид, че Турция продължава да играе значителна роля в сирийския конфликт; като има предвид, че Турция проведе широкомащабни военни операции на сирийска територия, насочени по-специално срещу контролираните от кюрди райони, и окупира територии в Северна Сирия, като и двете действия нарушават международното право;

Х. като има предвид, че военните операции срещу режима в Иран ще имат последици за Турция предвид географската ѝ близост, включително чрез вторични ефекти, по-специално по отношение на възобновения миграционен натиск; като има предвид, че Турция беше изправена пред няколко произхождащи от Иран ракетни заплахи срещу своята територия, които бяха успешно неутрализирани чрез интегрираната система на НАТО за противовъздушна и противоракетна отбрана;

Ц. като има предвид, че търговските отношения между ЕС и Турция са с особено голям обхват, включват високо интегрирани вериги на доставки и се оценяват на над 210 милиарда евро годишно през 2024 г., като Турция е петият по големина търговски партньор на ЕС, а ЕС е най-големият търговски партньор на Турция до момента, както и основният ѝ източник на преки чуждестранни инвестиции;

Ч. като има предвид, че икономиката на Турция е засегната от висока инфлация, валутна нестабилност и структурни предизвикателства, което има пряко отражение върху работниците, домакинствата и социалното сближаване; като има предвид, че през последните две години отрицателната тенденция беше спряна и коригирана със стабилни макроикономически политики, които обаче изискват време, за да започнат да въздействат;

Ш. като има предвид, че турските граждани са на второ място по брой обработени заявления за визи за ЕС;

Щ. като има предвид, че Турция ще бъде домакин на 31-вата конференция на ООН по изменението на климата в Анталия през ноември 2026 г. и поради това следва да демонстрира убедителен ангажимент за изпълнение на своите цели за намаляване на емисиите на CO_2 и за увеличаване на амбициите на своята политика в областта на климата;

АА. като има предвид, че видни фигури от опозицията наскоро открито се застъпиха за възобновяване на диалога между ЕС и Турция; като има предвид, че бившият съпредседател на Демократичната партия на народите (HDP) Селахатин Демирташ призова за възобновяване на процеса на присъединяване на

Турция с идеята, че въпреки всички трудности и настоящи недостатъци това би породило действие в областта на демократичните реформи и би могло да създаде ефект на лоста за всички заинтересовани страни; като има предвид, че председателят на СНР Йозгюр Йозел в писмо, адресирано до заинтересованите страни от ЕС, се застъпи за по-приобщаващо и стратегическо разбиране на сътрудничеството между ЕС и Турция, като потвърди отново подкрепата си за перспективата за пълноправно членство в ЕС и подчерта, че задълбочаването на институционалната и икономическата интеграция – включително в процеса „Произведено в Европа“ – ще послужи като важен лост за укрепване на демокрацията, правата на човека и принципите на правовата държава в Турция; като има предвид, че кандидатът за президент на СНР и кмет на Истанбул Екрем Имамоглу също така изрази в писмо становището, че оттеглянето от Турция би отслабило подкрепата на ЕС за демократичната трансформация в държавата; като има предвид, че освен това той призова за принципно поетапно възстановяване на отношенията, включително стабилен ангажимент, основан на критериите от Копенхаген, и спешно започване на преговорите за модернизиране на митническия съюз като средство за поддържане на тясното съответствие на Турция със стандартите на ЕС и за укрепване на прозрачността, конкурентоспособността и принципите на правовата държава;

Ангажимент за присъединяване към ЕС

1. отново заявява, че цени високо дългогодишните стремежи на мнозинството от турския народ по отношение на присъединяването към Европейския съюз и запазването на статута на Турция като държава кандидатка въпреки трайната липса на напредък и политическа воля; признава, че вследствие на това обезсърчението сред заинтересованите страни от двете страни на процеса продължава да расте; подчертава обаче, че всяко развитие на процеса на присъединяване изисква постигането на осезаем напредък в поддържането на принципите на правовата държава и демократичните процеси и счита, че при липса на подобен напредък процесът на присъединяване на Турция към ЕС не може да бъде възобновен;

2. подчертава нормативния, основания на заслуги, недоговорен характер на процеса на присъединяване към ЕС, който зависи от изпълнението на критериите от Копенхаген и не е обвързан с крайни срокове; подчертава, че това изпълнение изисква стабилни институции, които да гарантират демокрацията, принципите на правовата държава, правата на човека, зачитането и защитата на малцинствата, добросъседските отношения, признаването на всички държави членки, зачитането на международното право и привеждането в съответствие с общата външна политика и политика на сигурност на ЕС;

3. отбелязва със съжаление, че въпреки многократните изявления на турското правителство, с които то потвърждава ангажимента си към целта за членство в ЕС, сериозните опасения, изразени в предишните парламентарни доклади относно недостатъците, засягащи процеса на присъединяване, не са разгледани, като сред тях са трайното подкопаване на правата на човека и гражданското общество, и че през последния период е документирано още по-значително отстъпление от принципите на правовата държава и влошаване на основните права като продължение на тенденцията, която тласка страната към авторитарен модел през последното десетилетие; счита, че това продължаващо бездействие е ясен знак за липсата на истинска политическа воля от страна на турското правителство за провеждане на реформи или за съживяване на процеса на присъединяване;

4. приканва турското правителство да премине от реторика към действия и вместо да изразява съжаление, че Турция е принудена да чака пред вратите на ЕС толкова дълго, да демонстрира чрез конкретни и недвусмислени мерки истинското си желание да преодолее продължаващите пропуски в областта на принципите на правовата държава, правата на човека, демократичните стандарти, свободата на печата и други основни свободи, както и по отношение на зачитането на добросъседските отношения и международното право; подчертава по-специално, наред с други спешни мерки, необходимостта от укрепване на независимостта на съдебната система, закрила на свободата на изразяване, защита на журналистите и правата на местните органи и прекратяване на политически мотивираните съдебни процеси;

5. при все това отново заявява, че макар процесът на присъединяване да е в застой от 2018 г. насам, Турция остава държава от стратегическо значение и съюзник от НАТО, както и държава, с която ЕС има многопластови отношения, простиращи се от областта на търговията, икономиката и миграцията до външната и регионалната политика и политиката на сигурност; подчертава значението на Турция за рамката за регионална сигурност и стабилност, както и за сигурността на Украйна в контекста на агресията на Русия; подчертава обаче, че нарастващите различия във външната политика са трудно съвместими с европейската архитектура за сигурност и отбрана; твърдо подкрепя развитието на отношения на сътрудничество и взаимна изгода с Турция във всяка област от общ интерес по поетапен, пропорционален и обратим начин в съответствие със заключенията на Съвета на ЕС от април 2024 г. и в тясна обвързаност с международното право, което се стреми да утвърждава;

6. изразява своята надежда за промяна в курса на турското правителство по фундаменталните въпроси, стоящи в основата на

процеса на присъединяване към ЕС, която би позволила развитието на отношенията между ЕС и Турция към по-близко партньорство, а в перспектива – към евентуално бъдещо повторно отваряне на процеса на присъединяване;

7. изразява дълбока загриженост във връзка със слабата позиция и оскъдните изявления на други институции на ЕС и на много държави – членки на ЕС, в контекста на ерозията на принципите на правовата държава в Турция; подчертава, че ако високопоставени длъжностни лица на ЕС не изразяват последователно и публично отношението си към продължаващото отстъпление от демокрацията – особено по време на официалните посещения в държавата, това поражда риск от допълнително отчуждаване на турското гражданско общество и подкопаване на имиджа на ЕС и доверието в него, включително сред най-проевропейските сегменти на турското общество по начин, за чието преодоляване ще е нужно много време; призовава посланика на ЕС и посланиците на държавите – членки на ЕС, в Турция да възобновят посещенията си на изтъкнати активисти, лишени от свобода, да присъстват на съответните съдебни процеси, да се противопоставят публично на продължаващите нападки срещу политически партии, членове на опозицията и дисиденти и систематично да изразяват загриженост пред турските органи в това отношение, като същевременно поддържат тясна ангажираност с гражданското общество;

В основата на процеса на присъединяване: демокрация, принципи на правовата държава и основни права

8. изразява дълбока загриженост във връзка с продължаващата сериозна ерозия на принципите на правовата държава и липсата на независимост на съдебната власт в Турция в рамките на дълбоко вкоренено авторитарно тълкуване на президентската система; изразява съжаление относно произволните съдебни производства, прилагани от турската съдебна система по отношение на политици, журналисти, адвокати, активисти, хора на изкуството и всеки, който се осмелява да изрази критична позиция; освен това изразява съжаление относно все по-ограниченото пространство за свобода на медиите, гражданска активност и право на мирни събрания в държавата и призовава правителството да обърне тази тенденция, преди да е станало твърде късно; призовава за приемането на структурни мерки, които да подобрят значително положението с независимостта на съдебната власт;

9. изразява съжаление относно липсата на безпристрастност и независимост и широкото използване на двойни стандарти в съдебната система както от прокурорите, така и от съдиите, особено във връзка със случаи на обида на длъжностни лица или обвинения в корупция; отбелязва, че поддръжниците на

правителството не се третират по същия начин като членовете на опозицията; освен това изразява съжаление относно незаконната практика на отстраняване и произволно изселване на съдии, работещи по политически дела, което засяга значително безпристрастността на процеса; призовава турската съдебна власт да прекрати особено често срещаното при знакови дела използване на показания от тайни свидетели, които се приемат без проверка в явно нарушение на правото на справедлив съдебен процес и в противоречие със съдебната практика на ЕСПЧ; подчертава, че тази злоупотреба със съдебни производства води до тежки нарушения на законовата презумпция за невиновност в нарушение на международните правни задължения и турското вътрешно право; изразява тревога във връзка със сведенията за сериозно влошаване на качеството на съдебните производства в Турция, което се наблюдава по-специално при ниското качество на повдиганите обвинения, в нарушение както на националните, така и на международните правни стандарти; посочва Турския съвет на съдиите и прокурорите и неговата очевидна липса на независимост от правителството при подбора, назначаването и повишенията на съдии и прокурори като ключов фактор, който благоприятства умишленото използване на съдебната система като оръжие за потискане на несъгласието;

10. отбелязва със съжаление, че макар политиката на разширяване на ЕС в момента да набира нова скорост, Турция пропуска тази възможност поради липсата на демократични реформи; отбелязва освен това, че първа стъпка за използване на тази възможност би било спазването на решенията на ЕСПЧ и Конституционния съд на Турция; отново изразява възмущението си поради продължаващото незачитане и неприлагане на знакови решения на Конституционния съд и ЕСПЧ от страна на турските органи, и по-специално от страна на турската съдебна система, с което се подкопава правната сигурност и се затвърждават системните нарушения; отбелязва със съжаление продължителните производства за установяване на неизпълнение на задължения от страна на Комитета на министрите на Съвета на Европа, които доведоха до липса на ефективни действия за изпълнение на решенията на Европейския съд по правата на човека и гарантиране на тяхното спазване; призовава Комисията и държавите членки да използват всички дипломатически канали, за да приканят настоятелно Турция да изпълни относимите решения на ЕСПЧ и да обмисли прилагането на съответни условия за финансиране във връзка със спазването на решенията на ЕСПЧ; осъжда най-категорично трайното и преднамерено решение на турските органи да задържат незаконно в затвора по политически причини видни фигури като бившите съпредседатели на партията HDP Селахатин Демирташ и Фиген Юксекдаг – за повече от 9 години, и защитника на правата на човека Осман Кавала – за повече от 8 години, въпреки съответните решения на

ЕСПЧ; призовава за тяхното незабавно и безусловно освобождаване; изразява възмущение от факта, че вместо да бъде освободен незабавно, на 6 януари 2026 г. Селахатин Демирташ е получил допълнителна присъда от над една година лишаване от свобода по различно дело въз основа на речи, произнесени през 2015 г., въпреки междувременно произнесените три ключови решения на Европейския съд по правата на човека, в които се призовава за освобождаването му, последното от които беше обявено за окончателно на 3 ноември 2025 г.; счита, че тези действия представляват сериозна злоупотреба с власт и демонстративно незачитане на принципите на правовата държава; отново призовава настоятелно Турция да изпълни изцяло всички решения на ЕСПЧ в съответствие с член 46 от ЕКПЧ и с безусловните задължения, произтичащи от член 90 от Конституцията на Турция, включително решението на ЕСПЧ от 2023 г. по делото Юксел Ялчънкая срещу Турция и свързаните с него дела; отбелязва решението на Европейския съд по правата на човека да не се присъжда обезщетение и да не се покриват съдебни разноски в хилядите последващи дела, което би могло да бъде потенциално несправедливо спрямо кандидатите и несъвместимо с предишната практика на съда; призовава Турция също така да зачита решенията, свързани с изчезнали лица и имоти в Кипър, включително решението на ЕСПЧ от 24 януари 2008 г. по делото за убийствата на Тасос Исак и Соломос Солому; призовава турските органи да приложат международните заповеди за арест срещу заподозрените за тези убийства лица и да ги предадат на Република Кипър;

11. изразява дълбока загриженост във връзка с разрастващата се конституционна криза в Турция, причинена от отказа на обикновените съдилища да спазват задължителните решения на Конституционния съд или други решения на съответните висши съдебни инстанции, което представлява явно нарушаване на правния ред; осъжда продължаващото задържане на обвиняемия по делото „Гези“ Джан Аталай въпреки две обвързващи решения на Конституционния съд и категорично осъжда незаконното отнемане на парламентарния му мандат в открито нарушение на конституционните гаранции и демократичната воля на електората; осъжда решението на 13-ия Висш наказателен съд на Истанбул да отхвърли заповедта на Конституционния съд за повторно разглеждане на делото на Тайфун Кахраман, друг обвиняем по делото „Гези“, чието здравословно състояние се е влошило сериозно напоследък, с което се отхвърлят исканията за спиране на изпълнението на присъдата и за неговото освобождаване; изразява възмущение във връзка с неотдавнашното осъждане на Айше Баръм, добре известен мениджър на таланти, за предполагаемо участие в протеста в парка „Гези“ преди 13 години въпреки пълната липса на доказателства за неправомерни действия; освен това изразява съжаление, че 13-ти административен състав на Регионалния

административен съд на Анкара е отказал да изпълни знаковото решение на Държавния съвет по делото на Хафизе Йозтюрк Тюркмен – първото, свързано с член на „академичните среди за мир“, с което тя е трябвало да бъде възстановена на университетска длъжност; призовава за незабавното и безусловно освобождаване на всички произволно задържани лица, за оттегляне на обвиненията срещу лицата, преследвани единствено за упражняване на основните им права, и за прекратяване на злоупотребата с механизмите за борба с тероризма и съдебните механизми с цел заглушаване на несъгласието;

12. осъжда непрестанните нападения на турското правителство срещу политически партии и членове на опозицията, които през последната година бяха особено тежки срещу основната опозиционна партия CHP, с което допълнително отдалечиха Турция от вече ограничената партийна конкуренция към напълно авторитарно управление; решително осъжда политически организираното отстраняване от длъжност на избрания председател на CHP Йозгюр Йозел и партийното ръководство след съдебно решение, с което конгресът на CHP през 2023 г. беше обявен за нищожен и беше избрано възстановяването на предишното партийно ръководство; призовава правителството на Турция да прекрати тези порочни практики, които представляват сериозна атака срещу демократичния плурализъм, принципите на правовата държава и суверенната воля на партийните членове и гласоподавателите в Турция; счита, че този случай е поредният пример за по-широк модел на репресии срещу опозицията, включващ използването на съдебната система като оръжие с цел отстраняване на потенциални конкуренти в бъдещи избори, като по този начин Турция допълнително се утвърждава като една напълно авторитарна система; призовава Комисията и държавите членки да осъдят отстраняването на ръководството на CHP публично и частно в диалога си с турското правителство и да се ангажират по-конструктивно с опозиционните партии в Турция; изразява загриженост относно рисковете от продължителна вътрешна криза в основната опозиционна партия при липсата на бърз конгрес, който би позволил на партийните членове демократично да определят своето ръководство;

13. отново осъжда категорично продължаващото задържане и отстраняването от длъжност на кмета на Истанбулска голяма община Екрем Имамоглу от CHP по това мащабно политическо дело, засягащо над 400 обвиняеми, включително районни кметове и длъжностни лица, 105 от които понастоящем са задържани в предварителния арест; категорично отхвърля решението на окръжния съд в Анкара от 21 май 2026 г. да отмени решението на 38-ата редовна и 21-ата извънредна конвенция на CHP и да възстанови бившия лидер на CHP Кемал Кълъчдароглу на мястото на настоящия лидер Йозгюр Йозел;

счита това решение за ярък пример за държавна намеса във вътрешните въпроси на най-голямата опозиционна партия; осъжда освен това задържането на 4 април 2026 г. на избрания опозиционен кмет Мустафа Бозбей, заедно с няколко членове на CHP, за което данни сочат, че е извършено по фалшиви обвинения в корупция и подкупи; счита, че тези събития са допълнително доказателство за системното подкопаване на демократичното управление и политическия плурализъм на местно равнище в Турция; приветства неотдавнашните посещения в Турция на кметове и представители на градове от ЕС и членове на Европейския комитет на регионите, които показаха своята солидарност и подкрепа за обвиняемите; повтаря призива си за зачитане на общинските свободи; изразява дълбока загриженост във връзка с приемането на обвинителния акт от почти 4000 страници, изготвен под отговорността на скандално известния бивш главен прокурор на Истанбул Акън Гюрлек, в който Имамоглу е обвинен, че ръководи широка престъпна мрежа и е извършил 142 престъпления, които биха могли да доведат до присъда до 2430 години лишаване от свобода; приветства важното решение на ЕСПЧ да приеме молбата на Имамоглу относно предполагаемо незаконно задържане по процедурата си за приоритетно производство; осъжда дългогодишните нападки срещу Екрем Имамоглу, настоящ кандидат за президент на CHP, чрез лабиринт от десетки разследвания, припокриващи се съдебни дела и произволни административни решения, включително друг неотдавнашен обвинителен акт за „политически шпионаж“ и незаконното и политически мотивирано анулиране на университетската му диплома, която е необходимо условие за допустимостта му за президент на Турция; изразява съжаление относно решението на 5-ия административен съд на Истанбул от 23 януари 2026 г. да отхвърли искането на Имамоглу за отмяна на решението за оттегляне; изразява дълбока загриженост във връзка със смайващия брой процедури, заведени във Великото национално събрание на Турция (GNAT) с цел снемане на парламентарния имунитет на настоящи членове на парламента, което засяга предимно членове на опозиционни партии; подчертава, че тези действия подкопават перспективата за по-силно и по-всеобхватно партньорство между ЕС и Турция и като цяло за подобряване на отношенията; призовава всички политически участници в Турция да се ангажират сериозно с укрепването на GNAT като плуралистична камара, с преодоляването на предизвикателствата, пред които е изправено турското общество, и с полагането на основите на демократично бъдеще;

14. изразява сериозна загриженост във връзка с по-нататъшното влошаване на демокрацията на местно равнище в Турция; решително осъжда уволненията и арестите на най-малко 39 избрани кметове от опозиционни партии и на десетки местни длъжностни лица, както и замяната на 13 кметове с доверени

лица, назначени от правителството, често във връзка с прекалено широкото и произволно прилагане на антитерористичното законодателство на Турция или необосновани твърдения за корупция; отново изразява мнението си, че тази дългогодишна практика на назначаване на управители е грубо посегателство срещу най-основните принципи на местната демокрация; настоятелно призовава турските органи незабавно да преустановят и отменят репресиите срещу опозиционните общини, включително чрез избирателно изземване на финансови активи, и да зачитат правата на гласоподавателите да избират свои представители в съответствие с препоръките на Конгреса на местните и регионалните органи на Съвета на Европа и на Венецианската комисия; изразява дълбока загриженост във връзка с неотдавнашната правна реформа, която изисква местните органи на управление, свързаните с тях субекти и контролираните от общините дружества да получават одобрение от президента, преди да създават дружества или кооперации и да вземат други стратегически финансови решения, с което значително се разширява централният изпълнителен надзор върху вземането на икономически решения на местно равнище и допълнително се подкопава намаляващата автономност на местните органи на управление; подчертава, че разрушаването на местната демокрация значително отслабва държавния капацитет, по-специално за предоставянето на услуги, реакцията при кризи (например земетресения) и социалните услуги за бежанците и уязвимите групи, и следователно застрашава сигурността на хората;

15. осъжда преследването и нападенията срещу адвокати заради професионалната им дейност, както се вижда от продължаващото лишаване от свобода на Мехмет Пехливан (адвокат на Екрем Имамоглу) или от неотдавнашното осъждане на 11 години затвор на Рамазан Демир, (адвокат на Селахатин Демирташ); счита тези и други действия срещу адвокати за неприемлива намеса в правото на защита и адвокатската професия, което е един от основните елементи на функциониращата съдебна система и върховенството на закона; приветства оправдателната присъда по обвинения, свързани с тероризъм, на 26-ия съд за тежки престъпления в Истанбул срещу председателя и 10 членове на изпълнителния съвет на Адвокатската колегия на Истанбул, но подчертава, че това наказателно дело изобщо не е трябвало да бъде започвано; призовава турските органи да въведат гаранции за независимостта, безопасността и автономността на адвокатите и да гарантират, че адвокатите и техните професионални организации не биват подлагани на наказателно преследване или друг неправомерен натиск единствено заради изпълнението на законните си функции, като по този начин се гарантират, че правата на практикуващите юристи са в съответствие със стандартите на Съвета на Европа;

16. продължава да изразява съжаление във връзка с продължаващото и засилващо се наказателно преследване, цензура и тормоз на журналисти и независими медии, като им се отказва свободата да изпълняват професионалните си задължения и да информират обществеността, което е от съществено значение за функционирането на демократичното общество; изразява дълбоко безпокойство във връзка с докладите, в които се посочва, че до 90% от националните медии понастоящем са проправителствени или под правителствен контрол; във връзка с това изразява дълбоко съжаление относно завземането от турското правителство на TELE1, един от малкото останали критични радио- и телевизионни оператори, които понастоящем са под попечителски контрол, и разглежда това като преднамерена атака срещу свободата на медиите; осъжда тормоза над независими журналисти, които през 2025 г. бяха подложени на увеличен брой арести и задържания, главно по обвинения в „членство в терористична организация“, „обида на президента“ или предполагаемо нарушение на Закона за събранията и демонстрациите; следи с голяма загриженост случаите на репортера на Дойче Веле Алиджан Улудаг, беше арестуван за публикации в социалните медии, направени преди повече от една година, беше задържан над 90 дни в затвор със строг режим и наскоро беше освободен, макар че обвиненията срещу него не са оттеглени и процесът срещу него ще продължи през септември, на главния редактор на TELE1 Мердан Янардаг, понастоящем лишен от свобода поради твърдения за „шпионаж“, на репортера на Medyascope Фуркан Карабай, който беше арестуван многократно през последните три години и понастоящем е под домашен арест за срок от два месеца, на телевизионния водещ Седеф Кабаш, която понастоящем е изправена пред друго съдебно дело за публикации в социалните медии, или на журналиста ветеран Фатих Алтайлъ, който наскоро беше освободен в очакване на обжалването на присъдата му на повече от 4 години лишаване от свобода по абсурдни обвинения за физическа заплаха срещу президента на Турция, на репортера на „BirGün“ Исмаил Аръ, който беше неотдавна арестуван по предполагаеми обвинения за „дезинформация“ в своята дейност на разследващ журналист, както и на шведския журналист Йоаким Медин, наред с други; призовава за незабавното и безусловно освобождаване на всички несправедливо задържани журналисти; изразява дълбоко съжаление във връзка с инструментализирането на Върховния съвет за радио и телевизия (RTÜK), който следва да бъде независим, с цел допълнително задушаване на независимите медии чрез финансови санкции и санкции за излъчване, които са наложени предимно на критични медии; изразява съжаление относно многобройните и систематични действия срещу свободата на изразяване онлайн, включително повтарящите се ограничения на достъпа до интернет, ограничаването на скоростта на честотната лента, забраните за излъчване и блокирането на профили в социалните мрежи и хиляди новинарски истории,

наред с искания за отстраняване на съдържание, имащи за цел да принудят журналистите и обикновените граждани да бъдат безмълвни, често на основание „национална сигурност и обществен ред“; осъжда инструментализирането на правните разпоредби от страна на турските органи с цел ограничаване на работата на журналистите и упражняване на целенасочен натиск върху тях; призовава турските органи незабавно да осигурят защитата на свободата на изразяване и свободата на медиите и да гарантират, че никой не е лишен от свобода единствено заради мирното упражняване на основните си права, в съответствие с международните задължения на Турция в областта на правата на човека;

17. продължава да изразява загриженост относно забраните за провеждане на събрания, често по необосновани съображения, и прекомерното използване на сила срещу мирни демонстранти; подчертава, че тези практики противоречат на гаранциите за правото на мирни събрания съгласно член 34 от турската конституция и продължават да не отговарят на международните стандарти в областта на правата на човека; изразява особена загриженост относно въздействието, което тези нарушения оказват върху личните свободи на студентското движение, и относно факта, че широк набор от репресивни действия, включително произволни задържания, дисциплинарни разследвания, съкращения на стипендии, изселвания от общежития, цензура на медиите и физическо насилие, изглежда се използват с цел ограничаване на присъствието на младите хора в публичната сфера; изразява съжаление относно факта, че голям брой лица са били задържани или подложени на мерки за съдебен контрол поради членството им в организации на гражданското общество и адвокатски колегии или участието им в демонстрации, по-специално демонстрациите, проведени след ареста и задържането на кмета на Истанбул Екрем Имамоглу, и протестите, свързани с 1 май, както и правата на жените и ЛГБТИ + лицата; признава някои положителни стъпки, включително някои оправдателни решения, но настоятелно призовава турските власти да подкрепят свободата на събранията и протестите без ненужни ограничения;

18. изразява нарастваща загриженост относно начина, по който турските органи насаждат регресивна морална програма, основана на религиозен подход във всички области на обществото, което е в явно противоречие със светските основи на Република Турция, залегнали в нейната конституция; отбелязва, че тази нарастваща промяна, насърчавана от управляващата коалиция, може да се наблюдава в законодателството, политическия дискурс, образованието, културния живот и медиите, което повдига сериозни въпроси относно подкопаването на светския характер, плурализма и основните свободи; изразява загриженост във връзка с решението на турското правителство да заведе дело срещу 168-те подписали декларацията „Заедно

защитаваме секуларизма“, включително журналисти, хора на изкуството и представители на академичните среди;

19. продължава да изразява дълбока загриженост относно състоянието на академичната свобода и институционалната независимост, както се вижда от влошаващото се положение в университета „Богазичи“ след назначаването през 2021 г. на неговия ректор с решение на президента; счита, че това разширяване на модела на доверени лица, така че да обхване академичните институции, което оказа ясно отрицателно въздействие върху академичния живот и резултатите на институцията, допълнително се отклонява от стандартите на ЕС относно академичната свобода, като отразява опитите на правителството да затегне контрола върху всяко пространство на евентуално инакомислие; призовава турските органи да гарантират демократично управление и автономност в университетите на страната и да сложат край на репресиите срещу студентите, които се извършват чрез ограничения на тяхната свобода на сдружаване и изразяване или на техните права да участват пълноценно и свободно в академичния живот; изразява загриженост относно случая с университета Билги, който беше внезапно закрит с президентски указ на 22 май 2026 г. и отново открит три дни по-късно след значителни отрицателни обществени реакции и масови протести от страна на студенти и представители на академичните среди, като още един пример за заплахи за академичната свобода, институционалната автономност и държавната намеса във висшето образование;

20. продължава да бъде дълбоко загрижен относно правата на жените, и по-специално относно високото равнище на насилие, основано на пола, и големия брой убийства на жени в Турция; настоятелно призовава турските органи да подобрят законодателната рамка и нейното прилагане, включително чрез цялостно прилагане на Закон № 6284 на Турция за защита, с цел да се борят ефективно с всички форми на насилие над жените и практиката на така наречените „убийства на честта“, да се осигурят по-силни механизми за защита и да се сложи край на продължаващата политика на безнаказаност, като се потърси отговорност на извършителите; изразява съжаление, че въпреки че 2025 г. е обявена за „Година на семейството“, турското правителство е избрало силно идеологически и регресивен подход, който е взел на прицел равенството между половете като заплаха, който допълнително намалява видимостта на жените в публичното пространство и често третира насилието срещу жени и момичета като личен семеен въпрос, което допринася за безнаказаността; отново решително осъжда оттеглянето на Турция от Истанбулската конвенция, извършено с президентски указ, и отново призовава за отмяна на това решение и за повторна ратификация на посочената Конвенция; изразява загриженост във връзка с факта, че организациите на гражданското общество, които се занимават с правата на

жените, продължават да бъдат изправени пред нарастващ натиск, включително чрез систематичен административен тормоз и съдебно преследване; настоятелно призовава турското правителство да се справи с продължаващата липса на равенство между половете в икономическия живот, тъй като Турция има един от най-ниските проценти на участие на жените в работната сила сред държавите от ОИСР, както и трайно ниското равнище на участие на жените в процесите на вземане на решения и изготвяне на политики;

21. отново заявява, че осъжда продължаващите нарушения и липсата на защита на основните права на ЛГБТИ+ лицата в Турция, включително произволните задържания, постоянните случаи на реч на омразата, престъпления от омраза, физически нападения и дискриминационна реторика, както и продължаващото медийно стереотипизиране и стигматизиране на основата на сексуалната ориентация и половата идентичност; изразява съжаление относно факта, че вместо да се справят с тази продължаваща дискриминация, турските органи дори засилиха репресиите си, като използваха инициативата „Година на семейството“ като платформа, насочена конкретно към общността на ЛГБТИ+ лицата и техните права; изразява дълбока загриженост относно няколкото проектопредложения за закони, изтекли през последната година, които включваха за първи път в историята на Република Турция криминализирането на всяко изразяване на ЛГБТИ+ идентичности и сексуални отношения по взаимно съгласие между лица от един и същи пол; призовава турските органи да се въздържат от каквато и да било реформа на турския наказателен кодекс, която би била в противоречие с международните задължения на Турция, включително тези съгласно Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ); изразява дълбоко съжаление, че през 2025 г. турското правителство продължи да забранява провеждането на фестивала „Куир“ и гей парада в Истанбул и на други места, както и много други дейности срещу хомофобията, като същевременно предостави официални разрешения за митинги и демонстрации срещу ЛГБТИ+ лицата, които насърчават изключването и дискриминацията; изразява съжаление във връзка със съдебното закриване на базираното в Измир сдружение Genç LGBTI+ на фона на засиления тормоз над организации на гражданското общество, работещи по въпроси, свързани с ЛГБТИ+, въз основа на обвинения в „непристойно поведение“, които все по-често се използват срещу активисти и хора на изкуството, включително турския поп певец Мабел Матис; приветства решението на съда в Анкара от 23 февруари 2026 г. да оправдае защитника на правата на човека и активиста на ЛГБТИ+ Енес Ходжаогулларъ по всички обвинения; изразява съжаление относно необоснованото наказателно преследване, на което е бил подложен, включително 35 дни предварително задържане за упражняване на свободата му на словото на конференция на Съвета на Европа през март 2025 г.;

22. отново призовава заместник-председателя на Комисията/ върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП), с оглед на сериозното отстъпление от демокрацията, описано по-горе, да обмисли ограничителни мерки в рамките на глобалния режим на ЕС на санкции за нарушения на правата на човека – включително замразяването на активи в ЕС – срещу турски длъжностни лица, отговорни за сериозни и умишлени нарушения на правата на човека и основните свободи, включително длъжностните лица, които поемат ролята на довереник, и лицата, които ги назначават, или тези, които са ключови участници в репресивния механизъм на държавата, като например бившия главен прокурор на Истанбул Акън Гюрлек; изразява своето възмущение от неотдавнашното му издигане на поста министър на правосъдието, което показва, че през цялата си кариера той винаги е бил политически участник, следващ политическа програма; изразява силна солидарност с турското гражданско общество, организациите за защита на правата на човека, жените и ЛГБТИ+ лицата, младежките инициативи, професионалните камари, адвокатските колегии и профсъюзите; отново изразява становището си, че финансовата и техническата помощ на ЕС следва да остане съсредоточена върху тези групи и да бъде увеличена;

23. осъжда докладваните случаи на транснационални репресии, насочени срещу турски граждани в чужбина, включително сплашване, принудително връщане и злоупотреба с механизмите за международно сътрудничество; осъжда миналите дейности на Турция, които подкопаха европейското социално сближаване, сигурност и демократични процеси, включително намесата във вътрешните работи на държавите членки чрез общностите на диаспората и използването на нейната държавна информационна агенция Анадолу като орган за пропаганда; изразява загриженост относно факта, че расисткото дясно екстремистко движение Ülkü Ocakları (Юлкю Оджакларъ), известно още като „Сивите вълци“, което е тясно свързано с управляващата коалиция Партия на националистическото движение (MHP), разширява обхвата си не само в Турция, но и в държавите – членки на ЕС; призовава ЕС и неговите държави членки да проучат възможността за забрана на техните сдружения в държавите от ЕС; осъжда политиката на турските органи на политическа, медийна и логистична подкрепа за свързаните с „Мюсюлмански братя“ движения, мрежи, сдружения, благотворителни и образователни организации, действащи на територията на няколко държави – членки на ЕС, както и в съседните на ЕС държави, която им позволява да извършват дейности, включващи идеологическо въздействие, финансиране и набиране на кадри; призовава Турция да прекрати всички форми на подкрепа за тези организации;

24. изразява дълбоката си загриженост от липсата на подобряване на тежкото положение в турските затвори поради сериозната пренаселеност и лошите условия на живот, като има сигнали, включително от Съвета на Европа, за широкоразпространени изтезания и малтретиране и за силно ограничаване на достъпа до основни нужди, като хигиена и здравеопазване, и до информация; отбелязва съобщенията за бременни жени, задържани под стража в досъдебното производство, включително случаи на раждане под стража; настоятелно призовава Турция да отдава приоритет на мерките, невключващи лишаване от свобода, за бременните жени и да гарантира пълното прилагане на правилата на ООН от Банкок относно жените затворници; изразява особена загриженост във връзка с условията на лишаване от свобода на малолетни и непълнолетни лица, възрастни и тежко болни затворници, за които се твърди, че не са съвместими със стандартите, установени от Комитета на Съвета на Европа за предотвратяване на изтезанията и нечовешкото или унизително отнасяне или наказание; приема за сведение неотдавнашните правни реформи в закона за лишаване от свобода, които създадоха условия за предсрочно или условно освобождаване на хиляди затворници; призовава турските органи да избягват всякакво политически мотивирано дискриминационно прилагане на тези реформи и да дават приоритет на освобождаването на уязвимите затворници, включително възрастните хора, болните, хората с увреждания и майките с деца; призовава турските органи да реформират своята политика за затворите, за да се справят с недостатъчните правни гаранции за предотвратяване на изтезанията и малтретирането и да подобрят своята реакция във връзка със случаите, в които се осъждат случаи на изтезания, малтретиране и злоупотреби; изразява тревога във връзка със съобщенията на местни организации за защита на правата на човека, в които се предупреждава за ново увеличаване на насилствените изчезвания от 2016 г. насам;

25. поздравява турските органи и политически партии за усилията им в контекста на текущата инициатива „Турция без тероризъм“, която проправи пътя за забележими пробиви, като например обявеното разпускане на терористичната организация „Кюрдска работническа партия“ (ПКК); въпреки това изразява съжаление относно липсата на навременни и решителни действия от страна на турското правителство, чиято тактика на протакане и отношение към следващите стъпки в процеса направи този процес по-крехък и уязвим на външни събития, като същевременно създаде пространство за по-нататъшна поляризация; подчертава необходимостта от предотвратяване на широкото прилагане на законодателството за борба с тероризма като средство за ограничаване на законната политическа дейност, мирното инакомислие, работата на гражданското общество и независимите медии; изразява съжаление относно факта, че инициативата е придружена от атмосфера на репресии

и ограничаване на демократичното местно управление; изразява съжаление във връзка с продължаващите политически репресии, съдебен тормоз и ограничения на културните и езиковите права, на които са подложени кюрдските граждани и които подкопават демократичните принципи и социалното сближаване; отбелязва окончателния доклад на Комисията за национална солидарност, братство и демокрация, създадена в рамките на GNAT; изразява надежда, че процесът ще продължи да напредва, като турският парламент ще играе важна роля, до такава степен, че да се осигури мирно и устойчиво решение на политическите, социалните, демократичните и свързаните със сигурността измерения на кюрдския въпрос и да се осъществят законодателни реформи за кюрдските права, които да доведат до помирение между различните групи в турското общество; подчертава, че този процес следва да бъде възможност за справяне с дългогодишните проблеми, свързани с правата на човека, и за укрепване на демократичните институции; насърчава всички заинтересовани страни, по-специално турското правителство, да използват пълноценно този процес за постигане на напредък в реформите и укрепване на защитата на правата на човека чрез привеждане на законодателството за борба с тероризма, което продължава да бъде важна област на сътрудничеството с ЕС, и друго законодателство и неговото прилагане в съответствие със стандартите на ЕС и Съвета на Европа в областта на правата на човека, като се изостави подходът, основан на сигурността, който преобладаваше през последното десетилетие; счита за противоречиви и тревожни признаци някои от последните събития, като например продължаването на системата за доверително управление или новите присъди на Селахатин Демирташ, на неговия адвокат Рамазан Демир и на кмета на район „Есенюрт“ в Истанбул Ахмет Йозер, който беше осъден на над 6 години лишаване от свобода по обвинения в „членство в терористична организация“ за ролята му в неформален политически съюз между неговата партия CHP и партия DEM на местните избори през 2024 г.;

26. призовава турските органи да създадат институционална рамка като неразделна част от всеки траен мирен процес, за да бъде разрешен въпросът с насилствените изчезвания, принудителното разселване и други тежки нарушения на правата на човека, произтичащи от десетилетия на конфликт около кюрдския въпрос; настоятелно призовава за създаването на плуралистични механизми за наблюдение и за пълноценното включване на организациите за защита на правата на човека и участниците от гражданското общество, включително в изпълнението на препоръките на комисията за национална солидарност, братство и демокрация;

27. признава, че Турция предоставя като цяло подходящи правни гаранции за свободата на религията или убежденията и че свободата на вероизповеданията като цяло се зачита в

държавата; настоятелно призовава турските органи да преодолеят оставащите недостатъци по отношение на защитата на правата на етническите и религиозните малцинства, по-специално по отношение на тяхната правосубектност, недостатъчната защита и насърчаване на малцинствените езици, ограничения достъп до училищна подкрепа, ограничения в обучението, назначаването и наследяването на духовници, ограничения достъп до медии и публична реклама на малцинствени езици и продължаващите усложнения при упражняването на правата на собственост; призовава Турция да изпълни препоръките на Венецианската комисия, резолюциите на Съвета на Европа и всички съответни решения на ЕСПЧ в това отношение, включително относно гръцкото православно население на островите Гьокчеада (Имврос) и Бозджаада (Тенедос); отбелязва със загриженост, че представителите на различни вероизповедания, включително немюсюлманските и алевитските общности, продължават да се сблъскват с бюрократични пречки, когато се опитват да регистрират места за богослужение; призовава Турция да приеме дългоочакваната наредба за избирането на членове на съвета на фондациите на немюсюлмански малцинства, които извършват контрол над общински болници; отново призовава Турция да уважава значението на Вселенската патриаршия за православните християни по целия свят, да я признае като юридическо лице, както и публичната употреба на църковната титла на Вселенския патриарх съгласно съответната препоръка на Венецианската комисия; призовава Турция напълно да зачита и защитава изключителната световна стойност на „Света София“ и музея „Хора“, които са включени в Списъка на световното наследство на ЮНЕСКО; със загриженост отбелязва, че Турция все още не е изпълнила две решения на Комитета на ЮНЕСКО за световното наследство от 2021 г. и 2023 г. относно задълженията си да предприеме специални мерки, за да защити тези паметници; изразява съжаление относно липсата на защита на манастира „Панагия Сумела“, който беше предложен за включване в списъка на паметниците на световното наследство на ЮНЕСКО; изразява сериозната си загриженост във връзка с актовете на вандализъм и разрушаването на места за богослужение на малцинствата; решително осъжда продължаващите водени от омраза нападения срещу алевитските, християнските и еврейските малцинства; призовава турските органи ефективно да разследват и преследват по съдебен ред лицата, отговорни за престъпления от омраза, включително изказвания, проповядващи вражда и омраза, и всички форми на дискриминация срещу малцинствата, и да гарантират, че медийните регулатори прилагат стандарти срещу подбуждането и изказванията, проповядващи вражда и омраза, включително срещу религиозните общности, по-специално алевитските, християнските и еврейските общности; приветства предвиденото повторно отваряне на Семинарията в Халки, която е затворена от 1971 г. насам, като важна положителна стъпка в признаването на

религиозните права и правата на малцинствата, и призовава да се премахнат всички пречки пред доброто ѝ функциониране; изразява съжаление относно прилагането през последните години на административни мерки, като например кодове N-82 и G-87, по отношение на стотици чуждестранни християнски пастори, мисионери и членове на техните семейства, които ги определят като заплахи за националната сигурност без доказателства, съдебен процес или ефективни средства за обжалване и които са довели до тяхното депортиране от Турция или до отказ за повторно влизане в държавата; настоятелно призовава турското правителство да предприеме всички необходими стъпки за осигуряване на пълна религиозна свобода и недискриминация в рамките на ООН и в съответствие с достиженията и принципите на ЕС; призовава Турция да се въздържа от всякакви изявления или действия, които биха могли да се тълкуват като намеса във вътрешните работи на държавите – членки на ЕС, относно положението на мюсюлманското малцинство в Тракия, в контекста на съответните решения на ЕСПЧ;.

Реформи в социално-икономическата област и в областта на устойчивостта

28. приветства текущата програма на турските органи за макроикономическа стабилизация и реформи и техния ангажимент за намаляване на инфлацията, като същевременно се защитава растежът, което доведе до постепенно намаляване на инфлацията и повишаване на доверието в турската лира, за което свидетелстват и неотдавнашните консултации на служителите на МВФ по член IV в Турция; отбелязва, че въпреки тези усилия икономическата ситуация остава нестабилна и неустойчива, а резултатите от нестандартната парична политика все още оказват влияние върху издръжката на живота; отбелязва, че тъй като ще са необходими строга парична политика и разумна фискална политика, за да се запази този път, следва да се предприемат мерки за защита на най-уязвимите, особено на пенсионерите;

29. отбелязва, че продължаващата ерозия на принципите на правовата държава и правната сигурност неизбежно ще окаже отрицателно въздействие върху доверието на инвеститорите и върху икономиката; подчертава, че устойчивото икономическо развитие изисква силни демократични институции, спазване на принципите на правовата държава, правна сигурност и зачитане на основните права; подчертава огромното финансово въздействие, което незаконните действия на органите могат да окажат, както се вижда от ареста на кмета на Истанбул през март 2025 г., който предизвика финансови сътресения и големи изходящи капиталови потоци, принуждавайки съответните органи да предприемат извънредни мерки за спиране на падането на лирата, възстановяване на доверието на

инвеститорите и запазване на финансовата стабилност за сметка на значително намаляване на официалните резерви; изразява загриженост относно широкото използване на извънредните правомощия, предоставени на Фонда за застраховане на спестяванията и депозитите (TMSF), който иззе и назначи доверени лица на стотици частни дружества, включително големи конгломерати и медийни дружества като TELE1, което превърна TMSF в един от най-големите корпоративни участници в държавата; отбелязва, че изходящата миграция на талантливи хора от Турция поради загриженост, свързана с върховенството на закона и основните свободи, може да има все по-голямо отрицателно въздействие върху икономическото и социалното положение;

30. признава неотдавнашното важно откриване от страна на турското правителство на големи запаси от редкоземни елементи в провинция Ескишехир, които биха могли да позиционират Турция като важен участник на световния стратегически пазар; подчертава потенциала на това откритие да допринася за диверсификацията и устойчивостта на световните вериги за доставки на редкоземни елементи, както и основните предизвикателства, свързани с него, включително достъпа до авангардни технологии за добив и преработка и необходимостта да се гарантират високи стандарти за опазване на околната среда и устойчиво управление на ресурсите;

31. призовава турските органи да изпълняват международните задължения на Турция във връзка с борбата срещу корупцията, по-специално Конвенцията на ООН срещу корупцията и съответните конвенции на Съвета на Европа, и да гарантират ефективни последващи действия във връзка с препоръките, отправени от GRECO, включително чрез приемане на необходимото законодателство, което е един от оставащите критерии за либерализиране на визовия режим; подчертава необходимостта от подобряване на почтеността на процедурите за възлагане на обществени поръчки, финансирането на политическите партии, съдебната система, публичната администрация и строителния сектор, които продължават да бъдат особено уязвими по отношение на корупцията; изразява дълбоко съжаление, че неотдавнашните дела за корупция по високите етажи на властта, заведени от органите, са насочени изключително към избрани от опозицията кметове и общини, което допълнително намалява доверието в ефективността и реалната воля на органите в борбата срещу корупцията; настоятелно призовава турските органи да гарантират безпристрастност и прозрачност в усилията си за борба с корупцията; призовава турските органи да засилят борбата срещу фалшифицирането и да възстановят режима на имуществени права в съответствие с международните стандарти;

32. приветства изваждането на Турция от сивия списък на Специалната група за финансови действия (FATF) през юни 2024 г., вследствие на значителен напредък в подобряването на нейната уредба за противодействие на изпирането на пари и борба с финансирането на тероризма; призовава Турция да постигне по-тясно съответствие с достиженията на правото на ЕС и препоръките на Специалната група за финансови действия (FATF), за да укрепи допълнително своята рамка за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително по отношение на проследимостта на преводите и предотвратяването на злоупотребата с нови платежни канали и канали за криптоактиви за незаконно финансиране;

33. посочва, че редица критични предизвикателства, свързани с пазара на труда, остават нерешени, като например неформалната заетост, неравнопоставеността между половете и неравенството по отношение на доходите; продължава да бъде загрижен относно малкия обхват на колективното договаряне и сериозните пречки пред синдикализацията в частния сектор; счита, че са необходими повече усилия за укрепване на механизмите за социален диалог и преодоляване на нововъзникващите предизвикателства, свързани с безопасните условия на труд; припомня, че синдикалните свободи и социалният диалог са от съществено значение за развитието и просперитета на едно плуралистично общество; призовава турските органи да премахнат пречките, които ограничават синдикализирането и правата на колективно договаряне, като използват ефективно механизмите за социален диалог, и да признаят правото на стачка на държавните служители; изразява съжаление във връзка с многократното задържане на профсъюзни дейци в Турция само заради изпълнението на техните задължения; осъжда във връзка с това неотдавнашното задържане на Мехмет Тюркмен, председател на профсъюза на текстилния сектор BİRTEK-SEN, на 15 март 2026 г., като отбелязва, че той също така е бил лишен от свобода в продължение на повече от месец през 2025 г.; призовава за незабавното му освобождаване и за прекратяване на съдебния тормоз срещу него;

34. приема за сведение новия закон на Турция в областта на климата от 2025 г., който влезе в сила през юли 2025 г., и приветства включването на схема за търговия с емисии, като същевременно отбелязва, че трябва да бъдат обмислени някои подобрения, като например по отношение на таваните на сертификатите; изразява съжаление, че Турция продължава да постига много ниски резултати в областта на смекчаването на последиците от изменението на климата, и призовава Анкара да работи за бъдеща доверие правна рамка за намаляване на емисиите; подчертава, че планът на Министерството на енергетиката и природните ресурси за поддържане на субсидиите за местно производство на въглища и производство на електроенергия с

висок въглероден интензитет забавя напредъка в разгръщането на възобновяемите енергийни източници; призовава турското правителство, също и с оглед на домакинството на 31-вата конференция на ООН по въпросите на изменението на климата през 2026 г., да вземе решение за постепенно прекратяване на използването на въглища и да изтегли напред във времето своя пик на CO2 от 2038 г.; призовава ЕС и турските органи да задълбочават и отдават приоритет на сътрудничеството по линия на Зеления пакт, по-специално ценообразуването на въглеродните емисии в контекста на механизма за корекция на въглеродните емисии на границите (МКВЕГ), да се справят с последиците за турските износители, да подкрепят финансирането на декарбонизацията на промишлеността и модернизацията на електропреносната мрежа, както и политиките за справедлив преход;

35. изразява загриженост относно хуманното отношение към животните при транспортирането им от и през Република Турция; призовава за спазване на международните стандарти и предотвратяване на пренаселеността и топлинния стрес; изразява безпокойство относно докладваните убийства и малтретиране на бездомни кучета и котки; призовава за хуманен контрол на популациите в съответствие с международните стандарти;

Регионално сътрудничество и добросъседски отношения

36. отново поздравява Турция за това, че е приела около 2,7 милиона бежанци, включително 2,3 милиона сирийци, на които е предоставена временна закрила през януари 2026 г.; отбелязва, че според докладите на Frontex от януари 2025 г. незаконната миграция по границата между Турция и ЕС е намаляла с приблизително една четвърт в абсолютно изражение; отново посочва значението на сътрудничеството от страна на Турция за ефикасното и организирано управление на миграционните потоци; освен това отбелязва факта, че от 2011 г. насам ЕС е допринесъл с близо 12,5 милиарда евро за подпомагане на Турция в оказването на подкрепа на бежанците и приемащите общности; подкрепя продължаването на финансирането от ЕС за по-нататъшно поддържане на здравеопазването, образованието, защитата и интеграцията на бежанците в Турция; призовава ЕС и държавите членки да поддържат и когато е възможно, да увеличат финансовата помощ за хуманитарното пространство и пространството на закрила в Турция, като увеличат усилията за подкрепа на турските организации на гражданското общество и ръководените от бежанци организации;

37. изразява сериозна загриженост относно влошаването на защитната среда за сирийските бежанци в Турция, включително спирането на здравните застраховки, затварянето на бежански лагери без подходящи алтернативи и намаляването на мащаба на

услугите, предоставяни он международните неправителствени организации и ООН; продължава да изразява дълбока загриженост относно положението на малцинствените групи, бежанците и мигрантите, които през 2025 г. продължиха да се сблъскват с дискриминация, насилие и принудително връщане; подчертава, че Турция трябва да продължи да защитава сирийските бежанци, докато не бъдат изпълнени условията за тяхното връщане; призовава турските органи да възстановят посещенията „go-and-see“ („иди и виж“) или еквивалентни механизми, позволяващи вземането на информирани решения за връщане; отбелязва с тревога, че има достоверни съобщения, разкриващи сериозни нарушения на правата на човека във финансираните от ЕС центрове за задържане на мигранти в Турция, и призовава Комисията да започне прозрачно и независимо разследване на този въпрос; призовава Комисията да гарантира максимална прозрачност и точност при разпределянето на средствата, както и да гарантират спазване на всички относими стандарти относно правата на човека във финансираните от ЕС проекти, по-специално свързаните с центровете за задържане на мигранти и граничния контрол; призовава Турция да гарантира пълното и недискриминационно прилагане на Изявлението на ЕС и Турция от 2016 г. и Споразумението за обратно приемане между ЕС и Турция по отношение на всички държави членки; подчертава обаче, че уязвимостта на мигрантите не трябва да се използва като инструмент за политически цели срещу ЕС или неговите държави членки; настоятелно призовава Турция да продължи да си сътрудничи добросъвестно с всички държави – членки на ЕС, в областта на миграцията, като гарантира изпращането на ясен сигнал до контрабандистите на хора с цел възпиране на по-нататъшни незаконни потоци;

38. отново призовава Турция да работи за конструктивен, а не основан на налагане на волята и агресивен подход по отношение на съседните държави; приветства продължаващия диалог между Гърция и Турция, включително срещите на високо равнище, като срещата на високо равнище между министър-председателя Мицотакис и президента Ердоган през февруари 2026 г., които могат да насърчат конструктивна среда и по-нататъшно намаляване на напрежението в Източното Средиземноморие, което е от изключително важно значение в контекста на опасната ескалация на конфликтите в по-широкия регион; отново заявява силния си интерес към стабилността и сигурността в региона и насърчава всички страни да постигнат допълнителен напредък в тази насока на диалог и сътрудничество с цел разрешаване на всички висящи спорове и различия в рамките на международното право; изразява дълбоката си загриженост, че Турция продължава да поддържа официална заплаха за война срещу Гърция (casus belli), която е немислима сред съюзници и добри съседи, ако Гърция упражни законното си право да разшири териториалните си води до 12 морски мили в Егейско

море, в съответствие с член 3 от Конвенцията на ООН по морско право; изразява съжаление относно факта, че Турция продължава да нарушава суверенитета и суверенните права на държави – членки на ЕС, като Гърция и Република Кипър, включително чрез насърчаване на доктрината „Синя Родина“, значителното увеличение на нарушенията на гръцките териториални води и на въздушното пространство в сравнение с 2024 г., въпреки че последните остават на относително ниски равнища, политическото инструментализиране на системата NAVTEX, нарушаването на континенталния шелф и изключителната икономическа зона на Гърция чрез възпрепятстване на напредъка на проекти за свързаност на ЕС, като например междусистемната връзка „Great Sea Interconnector“ и тръбопровода EastMed, които са определени като проект на ЕС от общ интерес, отхвърлянето на публикуването на гръцкото морско пространствено планиране съгласно Директивата за морското пространствено планиране[6] и публикуването на турско морско пространствено планиране, обхващащо зони под суверенитета и юрисдикцията на Гърция, възражението срещу създаването от Гърция на морски парк в Егейско море изцяло в рамките на гръцките териториални води и оповестяването през август 2025 г. на изграждането на два турски морски парка, простиращи се в зони под гръцка юрисдикция, или значителното увеличение от 2024 г. насам на незаконните риболовни дейности на турски кораби в гръцките териториални води; изразява сериозна загриженост относно предложението за проектозакон, изготвено от Националния център по морско право към Университета в Анкара (DEHUKAM), който би кодифицирал доктрината „Синя родина“ и би бил в пряко противоречие с установеното международно право; отново призовава Турция да зачита изцяло суверенитета на всички държави – членки на ЕС, над техните териториални води и въздушно пространство, както и суверените им права в съответствие с правото на ЕС и международното право, включително Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право (UNCLOS) и включително правото на делимитация на континенталния шелф и изключителните икономически зони и правото да се изследват и експлоатират техните природни ресурси; във връзка с това призовава Турция да не пристъпва към приемането на закон, който би могъл да противоречи на тези принципи; отново заявява, че меморандумът за разбирателство между Турция и Либия за определяне на границите на морските юрисдикции в Средиземно море нарушава суверенните права на трети държави, не е в

---

6 Директива 2014/89/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за установяване на рамка за морско пространствено планиране (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj).

съответствие с морското право и не може да поражда правни последици за трети държави;

39. категорично потвърждава становището си, че единственото решение на кипърския въпрос е справедливо, всеобхватно, жизнеспособно и демократично решение, в договорените от ООН рамки, въз основа на федерация от две общности и две зони с единна международна правосубектност, единен суверенитет, единно гражданство и политическо равенство, както е посочено в съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН, договорените области на сближаване и рамката на генералния секретар на ООН, както и в съответствие с международното право и принципите и ценностите, на които се основава Съюзът; настоятелно призовава за възможно най-бързо възобновяване на преговорите относно обединението на Кипър под егидата на генералния секретар на ООН от етапа, на който бяха прекъснати в Кран Монтана през 2017 г.; призовава Турция да се откаже от неприемливото предложение за решение за две държави в Кипър и да се върне към договорената основа за решение и рамката на ООН;

40. приветства стъпките, предприети от генералния секретар на ООН за възобновяване на преговорите за цялостно уреждане на кипърския проблем, включително назначаването от него на личен пратеник за Кипър; призовава Комисията бързо да назначи нов специален пратеник на Европейската комисия за Кипър; приветства двете неформални срещи, проведени в по-широк формат под егидата на генералния секретар на ООН в Женева през март 2025 г. и в Ню Йорк през юли 2025 г., както и различни срещи в Кипър на президента Никос Христодулидис и лидера на общността на турските кипърци Туфан Ерхюрман, включително срещата през декември 2025 г., в съвместно изявление от които се подчертава, че „истинската цел е разрешаването на кипърския проблем с политическото равенство, както е описано в резолюциите на Съвета за сигурност на ООН“; освен това приветства позицията на двете страни вследствие на факта, че има нов лидер на общността на турските кипърци, което допринесе за подновяване на надеждата за създаване на благоприятна среда за възобновяване на преговорите за уреждане на конфликта; горещо приветства споразумението за по-нататъшни мерки за изграждане на доверие като положителна и подходяща стъпка и насърчава тяхното прилагане; решително подкрепя продължаването на контактите между двете страни под егидата на генералния секретар на ООН и работата на неговия личен пратеник за Кипър; призовава ЕС и неговите държави членки твърдо да подкрепят продължаването на този диалог и да бъдат готови при нужда да подкрепят по всякакъв начин потенциалния успех на този процес; насърчава всички страни да използват този импулс, за да пристъпят към възобновяване на преговорите и да не пропускат разкрилата се възможност;

41. призовава Турция да зачита статута на буферната зона и мандата на мироопазващите сили на ООН (UNFICYP) и да отмени всички едностранни действия и нарушения в буферната зона и в близост до нея, както и да се въздържа от по-нататъшни подобни действия и провокации, включително тормоз и сплашване на земеделските стопани; отново призовава за сътрудничество между Република Кипър, Турция, Обединеното кралство и ООН за прилагане на конкретни мерки за демилитаризиране на буферната зона, за да се намали напрежението и да се допринесе за среда, благоприятстваща възобновяването на ръководените от ООН преговори; призовава Турция да се оттегли от Стровилия и да улесни пълното прилагане на споразумението за Пила; също така призовава Турция да изтегли войските си от Кипър и да се въздържа от всякакви едностранни действия, които биха затвърдили постоянното разделение на острова, както и от действия, променящи демографския баланс; решително осъжда опитите на Турция да издигне статута на сепаратисткото образуване в окупирания Кипър, включително чрез Организацията на тюркските държави и Организацията за ислямско сътрудничество, и призовава всички държави да зачитат суверенитета на Кипър, както е изложено в резолюциите на Съвета за сигурност на ООН; осъжда продължаващите усилия на Турция за „отваряне“ и заселване на Вароша с хора, различни от нейните законни жители, в нарушение на относимите резолюции на Съвета за сигурност на ООН; призовава Турция да отмени незаконните си действия и да прехвърли района на Вароша на законните му жители под временното управление на ООН, както се призовава в Резолюции 550 (1984 г.) и 789 (1992 г.) на Съвета за сигурност на ООН; изразява съжаление относно усилията за превръщане на „Вароша“ в атракция на „тъмния туризъм“, която превръща трагедията в сензация и поругава достойнството и правата на законните жители; осъжда продължаващото присвояване, продажба и незаконно застрояване на имоти, принадлежащи на гръцки кипърци, в окупираните райони; остава дълбоко загрижен относно ограниченията и пречките в областта на образованието и религията, пред които са изправени гръцките кипърци от анклава; призовава Турция да задълбочи сътрудничеството си със Съвета на Европа и съответните му органи и институции, да изпълнява техните ключови препоръки, да прилага изцяло ЕКПЧ по отношение на зачитането на свободата на религията, свободата на мнение и изразяване и правото на достъп и богослужение, включително правото на изпълняване на религиозни церемонии и ползване на културното наследство, както и да прекрати преднамереното унищожаване на културното и религиозно наследство; приветства работата на двуобщностния технически комитет по културното наследство за възстановяването на много от засегнатите паметници; изразява съжаление във връзка с продължаващия отказ на Турция да спазва законите на международното гражданско въздухоплаване и да установи канал за комуникация между центровете за

управление на въздушното движение в Турция и Република Кипър, като липсата на такъв канал крие реални рискове и опасности за сигурността, както беше установено от Агенцията за авиационна безопасност на Европейския съюз и Международната федерация на сдруженията на пилотите от въздушните линии; отново призовава Турция да изпълни задължението си за пълно прилагане по недискриминационен начин на Допълнителния протокол към Споразумението от Анкара по отношение на всички държави членки, включително Република Кипър, и да изпълни задълженията, които е поела по отношение на ЕС съгласно рамката за преговори от октомври 2005 г.;

42. отново призовава Турция да предостави на общността на турските кипърци необходимото пространство, за да действа то в съответствие с ролята си на легитимна общност на острова – право, гарантирано от конституцията на Република Кипър; отново призовава Комисията да увеличи усилията си за диалог с общността на турските кипърци с цел да се улесни разрешаването на кипърския проблем, като напомня, че мястото на Кипър е в Европейския съюз; призовава всички участващи страни да демонстрират по-смел подход за обединяването на общностите; подчертава необходимостта достиженията на правото на ЕС да се прилагат на целия остров след цялостното разрешаване на кипърския проблем; отбелязва годишния доклад на върховния комисар на ООН по правата на човека и генералния секретар на ООН относно Кипър; продължава да бъде загрижен във връзка с ограниченията на свободата на изразяване и свободата на медиите, включително насилието или заплахите за насилие срещу активисти за правата на човека на турските кипърци, и по-специално журналисти, критикували влиянието на Турция, като например журналиста турски кипърец Шенер Левент и Али Кишмир, президент на Съюза на журналистите на турските кипърци; отбелязва значителната работа на Комитета за безследно изчезналите лица в Кипър и призовава за по-добър достъп до военните зони, окупирани от турската армия, за достъп до нейните военни архиви и информация с оглед на преместването на останките в нови гробове;

43. подчертава значението на укрепването на сътрудничеството между ЕС и Турция по въпроси, свързани с регионалната сигурност, особено в светлината на променящата се геополитическа среда; в този контекст отново потвърждава стратегическото и геополитическото значение на Турция, която е и съюзник в НАТО, и нейното нарастващо присъствие, влияние, роля за посредничество и улесняване на диалога в области от критично значение за международната сигурност и стратегическия интерес на ЕС, като например Черноморския регион, включително Украйна, Южен Кавказ и Близкия изток, както и в други релевантни области на сътрудничество, като

управлението на миграцията, борбата с тероризма и енергийната сигурност; признава, че Турция продължава да участва активно и да допринася значително за мисиите и операциите на ЕС за управление на кризи; подчертава, че прагматичното сътрудничество с Турция в областта на сигурността и отбраната може да бъде засилено, когато служи на взаимните стратегически интереси; въпреки това остава основателно загрижен, че Турция продължава да изключва държава членка от сътрудничеството с НАТО; призовава Турция да се въздържа от използване на членството си в НАТО, за да блокира сътрудничеството между ЕС и НАТО;

44. изразява съжаление относно ниската степен на привеждане на Турция в съответствие с общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) на ЕС, която е спаднала от 6% през 2024 г. на рекордно ниско равнище от 4% през 2025 г.; отбелязва обаче, че този показател, основан само на статистика за привеждане в съответствие с изявленията на ЗП/ВП и решенията на Съвета относно санкциите, може да не обхваща изцяло всички равнища на ангажираност и диалог в рамките на сътрудничеството в областта на външната политика и сигурността; в този смисъл приветства наскоро повишеното равнище на диалог с ЕС и активното участие и съществения принос към мисиите и операциите на ЕС за управление на кризи в рамките на общата политика за сигурност и отбрана; отбелязва нарастващата антизападна позиция на турските органи; изразява загриженост относно възможните последици от нея за интересите на ЕС в Западните Балкани, Черноморския регион, Южен Кавказ, Средиземноморието и Близкия изток; смята обаче, че в настоящата геополитическа обстановка е важно да се проучат възможностите за сътрудничество с Турция в контекста на настоящите и бъдещите политики на ЕС в областта на сигурността и отбраната; въпреки това настоятелно призовава турските органи спешно да разгледат изключително ниското равнище на привеждане на страната в съответствие с ОВППС и да отстранят други ключови пречки пред осигуряването на необходимото доверие между партньорите и съюзниците, като например поддържането на casus belli срещу държава – членка на ЕС, поставянето под въпрос на суверенитета на други държави или поддържането на създадената от Русия система за противовъздушна отбрана S-400; отбелязва със загриженост, че Турция е подала кандидатура за членство в БРИКЮ+, където понастоящем има статут на партньор, и възнамерява да направи същото за Шанхайската организация за сътрудничество; изразява сериозна загриженост относно фундаменталната несъвместимост на потенциалното пълноправно членство на Турция в БРИКЮ+ с процеса на присъединяване към ЕС; подчертава, че подобен ангажимент, отразяващ нелиберален модел на глобално и регионално управление, би могъл да усложни усилията за по-всеобхватно партньорство между ЕС и Турция;

45. признава, що се отнася до агресивната война на Русия срещу Украйна, усилията на Турция по отношение на нейната роля за улесняване на диалога и потенциално посредничество, намерили израз в домакинството ѝ на няколко преки преговори между двете страни в Истанбул, както и в предоставянето на военна, дипломатическа и хуманитарна помощ на Украйна, включително отбранително оборудване, което допринесе за усилията на Украйна в областта на отбраната; признава, че Турция традиционно поддържа позиция да не подкрепя санкции, приети извън рамките на ООН; въпреки това продължава да изразява съжаление относно факта, че Турция не се присъединява към ограничителните мерки на ЕС срещу Русия, но приветства мерките, които страната предприема за предотвратяване на заобикалянето на санкциите през турска територия, като например предотвратяване на реекспорта на високоприоритетни изделия с общо предназначение, което води до известни резултати, и призовава за привеждане в съответствие с рамката на ЕС за санкции срещу Русия; настоятелно призовава турските органи да увеличат усилията си за откриване и предотвратяване на заобикалянето на ограничителните мерки, по-специално по отношение на високотехнологичните изделия, използвани за военни цели от Русия, за предотвратяване на „фалшивия транзит“ на тези изделия към Русия през Централна Азия, да разширят тези мерки, така че да обхванат други стоки от критично значение за икономиката, да намалят използването на енергийни ресурси с произход от Русия и да се стремят към преодоляване на рисковете, свързани със „сенчестия флот“ на Русия по отношение на морската безопасност и безопасността на околната среда; изразява освен това загриженост, че Турция не е ограничила операциите на контролираните от руската държава медии в контекста на агресивната война на Русия срещу Украйна; отбелязва широкото присъствие на проруски послания и свързана с Русия дезинформация в турското информационно пространство, по-специално относно Украйна, НАТО и енергийната сигурност; призовава Турция да увеличи усилията за противодействие на чуждестранното манипулиране на информация и дезинформацията; отбелязва със загриженост, че чрез газопроводите „Турски поток“ и „Син поток“ Турция е основен вносител на руски природен газ, както и основен източник на нефт и нефтопродукти; отново изразява загриженост относно тясното сътрудничество на Турция с Русия за развитието на големи атомни електроцентрали, включително атомната електроцентрала „Аккую“, която се очаква да започне да функционира през 2026 г. и която ще бъде притежавана и експлоатирана от руската държавна корпорация за атомна енергия „Росатом“; настоятелно призовава турското правителство да се присъедини към Конвенцията от Еспо, която задължава страните да уведомяват съседните държави за всички разглеждани важни проекти, които има вероятност да окажат значително неблагоприятно въздействие върху околната среда в трансграничен план;

46. изразява загриженост относно тесните дипломатически, икономически и енергийни отношения на Турция с Ислямска република Иран, включително редовен контакт на високо равнище, устойчивите търговски отношения и непрекъснатия внос на ирански газ; изразява съжаление относно липсата на съответствие на позицията на Турция с реакцията на ЕС на репресиите на Иран срещу протестиращите, включително ограничителните мерки по отношение на Корпуса на гвардейците на ислямската революция (IRGC); приема за сведение неотдавнашното развитие на събитията в съдебен план в Съединените американски щати във връзка с Halk Bankası A.Ş. (Halkbank), включително производството, свързано със схемите за заобикаляне на санкциите и изпиране на пари; призовава Турция постепенно да приведе позициите си в съответствие с ОВППС и с режима на санкции на ЕС; отбелязва със загриженост, че военните операции срещу иранския режим ще имат последици за Турция в резултат на географската ѝ близост, включително чрез странични ефекти, по-специално по отношение на подновения миграционен натиск; подчертава значението на регионалната координация и тясното сътрудничество с Турция и други международни партньори в този контекст;

47. приветства дългогодишната позиция на Турция в подкрепа на двудържавното решение за израелско-палестинския конфликт, което е в съответствие с позицията на ЕС, и активното ѝ участие в Световния алианс за прилагане на решението за две държави с цел осъществяването му; приветства приноса на Турция към усилията за посредничество за прекратяване на огъня в Газа и по отношение на мирната среща на върха за Газа през октомври 2025 г. в Шарм ел-Шейх; осъжда активната подкрепа на турските органи за включената в списъка на ЕС терористична група Хамас и отказа на страната да я определи като терористична организация, което не е съвместимо с външната политика и политиката на сигурност на ЕС; изразява съжаление относно факта, че Турция не осъди нападението срещу Израел на 7 октомври 2023 г., извършено от Хамас; отправя предупреждение срещу ангажирането на Турция с регионални участници, свързани с екстремистки програми, като отбелязва, че тези връзки биха могли да усложнят отношенията между ЕС и Турция и да засегнат регионалната стабилност; призовава Турция да остане твърдо обвързана с многостранната система, в основата на която стои ООН, като основна рамка за постигане на напредък по всеобхватно, справедливо и трайно решение на израелско-палестинския конфликт;

48. отбелязва засиленото влияние на Турция върху събитията в Сирия след падането на режима на Асад и интензивната ѝ ангажираност с настоящите сирийски преходни органи, включително чрез предоставяне на военно обучение и консултантска подкрепа; остава загрижен относно

продължаващото присъствие на турски сили в страната и относно участието на подкрепяни от Турция въоръжени групировки в последните случаи на насилие в северната и североизточната част на Сирия, включително срещу групи, които изиграха решаваща роля в международната борба с Даиш; осъжда създаването на дългосрочна военна инфраструктура и административни структури в окупираните райони под турски контрол; призовава Турция да работи конструктивно със сирийските органи, да зачита суверенитета и териториалната цялост на Сирия и да разглежда опасенията си във връзка със сигурността в пълно съответствие с международното право, като същевременно гарантира, че всички сирийци, включително кюрдите, могат да разчитат на сигурност и да се ползват с основни права, както и да се въздържа от всякаква намеса във вътрешните процеси в Сирия; осъжда нападенията срещу цивилното население по време на последния случай на насилие между сирийската армия и ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили, причинили многобройни смъртни случаи и разселване на голям брой цивилни лица, както и липсата на достъп до хуманитарна помощ; изразява надежда, че последното споразумение между преходното сирийско правителство и Сирийските демократични сили, което предвижда постепенна интеграция на кюрдските сили и институции в държавата и историческото признаване на кюрдските културни, езикови и граждански права, ще позволи постигането на стабилност в Североизточния регион на Сирия, което е от ключово значение за успеха на един приобщаващ политически преход в страната; предупреждава, че всяко сериозно влошаване на регионалната сигурност би могло да насърчи възраждането на Даиш; подчертава, че всяко прехвърляне в Турция или през Турция на възрастни бойци от Даиш или заподозрени лица, дошли от места за задържане в Сирия, трябва да продължи да се урежда от споразумения за ефективно задържане, наблюдение и обмен на информация, включително при всички трансгранични прехвърляния; отбелязва значителните инвестиции, необходими за възстановяването на сирийската икономика, и признава интереса на Турция да допринесе за тези усилия; изразява подкрепата си за тясно и конструктивно сътрудничество между ЕС и Турция в това отношение;

49. отново потвърждава подкрепата си за нормализирането на отношенията между Армения и Турция в интерес на помирението, добросъседските отношения, регионалната стабилност и сигурност и социално-икономическото развитие и приветства постигнатия до момента напредък, включително облекчаването на някои визови процедури, подготовката за предстоящото отваряне на границата за граждани на трети държави и притежатели на дипломатически паспорти и възобновяването на преките полети на Turkish Airlines; насърчава Турция да постигне категоричен напредък в този процес въз основа на собствените си заслуги, без да зависи от отношенията

си с трета държава; призовава двете държави да продължат да работят за по-добра свързаност, за да се улесни сухопътната връзка между Европа и Азия, както и да се насърчи историческото помирение, да се подобри бизнес климатът и да се засилят контактите между хората; подкрепя усилията на Комисията за представяне на програма на ЕС за междурегионална свързаност с участието на Турция, Армения и Азербайджан – включително проекти като железопътната линия Карс-Тбилиси-Баку – с голям потенциал да допринесе за регионалната стабилност и икономическото и социалното развитие; насърчава Турция да окаже подкрепа на мирния процес между Армения и Азербайджан и отново насърчава Турция да признае арменския геноцид, за да проправи път към истинско помирение между турския и арменския народи, и да спазва изцяло задълженията си за опазване на арменското културно наследство;

Отношенията между ЕС и Турция в по-широк план

50. отново изразява твърдото си убеждение, че отвъд процеса на присъединяване, който понастоящем е в застой поради непостигане на съответствие с критериите от Копенхаген и липсата на демократични реформи, Турция е държава със стратегическо значение; подчертава значението на това да се поддържа конструктивен диалог и да се задълбочава сътрудничеството в области от взаимен стратегически интерес, включително по отношение на Кипър, по поетапен, пропорционален и обратим начин и в съответствие със заключенията на Европейския съвет от април 2024 г.; отново потвърждава, че ЕС продължава ангажираността си да поддържа възможно най-добри отношения с Турция въз основа на диалог, уважение и взаимно доверие в съответствие с международното право и добросъседските отношения;

51. приветства с оглед на това укрепването на отношенията между ЕС и Турция отвъд процеса на присъединяване в области от взаимен интерес в съответствие с препоръките на съвместното съобщение относно отношенията между ЕС и Турция от 29 ноември 2023 г. по поетапен, пропорционален и обратим начин; освен това приветства неотдавнашните диалози на високо равнище относно търговията и икономиката, миграцията и сигурността, климата и науката, научните изследвания, технологиите и иновациите; отново призовава за възобновяване на всички съответни диалози на високо равнище и за създаване на структурирани диалози на високо равнище относно секторното сътрудничество, ако това е необходимо за преодоляване на други общи предизвикателства;

52. подкрепя задълбочаването на програмата за свързаност с Турция в областта на енергетиката, транспорта, цифровите технологии и контактите между хората в съответствие с правото на ЕС и

международното право, като пример за добро прагматично и взаимноизгодно сътрудничество с потенциал за насърчаване на мира и стабилността в региона; подчертава стратегическото значение на ускоряването на завършването на ключови инфраструктурни проекти за подобряване на свързаността между ЕС и Турция в съответствие с разширените трансевропейски мрежи; подчертава значението на Турция за развитието и функционирането на инициативите за трансконтинентална свързаност, включително все по-важния алтернативен търговски маршрут между Европа и Азия (Транскаспийския транспортен коридор), който би могъл да допринесе значително за укрепване на устойчивостта на веригата на доставки на ЕС и икономическото сътрудничество и може да играе важна роля за постигането на напредък по по-широките цели на ЕС за стратегическа автономност; настоятелно призовава за своевременно развитие на околовръстната магистрала около Черно море и железопътните връзки; приветства готовността на Турция да инвестира в изграждането на черноморска магистрала, свързваща Турция, България и Румъния;

53. призовава Комисията, след успешния опит с други страни кандидатки, да предприеме необходимите мерки, за да разшири възможно най-скоро програмата „роуминг като у дома“, така че да обхване и Турция; призовава Комисията да разгледа възможността да работи за разширяване на единната зона за плащания в евро и други съответни програми, така че да се засилят контактите между хората; приветства добрия напредък по отношение на сътрудничеството в областта на науката и научните изследвания, постигнат през отчетния период, по-специално във връзка с участието в „Хоризонт Европа“; подкрепя участието на Турция в Механизма за гражданска защита на ЕС и призовава за задълбочаване на сътрудничеството между ЕС и Турция в областта на гражданската защита и устойчивата инфраструктура, като поставя акцент върху необходимостта от укрепване на децентрализирания общински капацитет, участието на гражданското общество, по-добрата координация и комуникацията с обществеността;

54. отново изразява становището си, че са необходими пълно прилагане и модернизация на митническия съюз на ЕС, особено като се има предвид настоящият геополитически пейзаж; запознат е със значението, което големи сектори на икономиката на ЕС и Турция придават на актуализирането на този инструмент, който е в сила от над 30 години; изразява готовността си за подкрепа на един модернизиран митнически съюз с по-широк, взаимноизгоден обхват, който би могъл да включи значителни икономически и стратегически полза за двамата партньори, като укрепи устойчивостта на търговията, инвестициите и веригите на доставки, поощри цифровия и екологичния преход, възлагането на обществени поръчки и ангажиментите за устойчиво развитие, и допринесе за

икономическата сигурност както на ЕС, така и на Турция; подчертава обаче факта, че за да може Парламентът да даде своето одобрение в края на процеса, подобна модернизация ще трябва да се основава на строги условия, свързани с правата на човека и основните свободи, зачитането на международното право, съответствието с ОВППС и добросъседските отношения, включително пълното прилагане от Турция на Допълнителния протокол за разширяване на Споразумението от Анкара, така че да бъдат включени всички държави членки без изключение и по недискриминационен начин, и да включва екологичен преход и да спомага за адаптирането на малките и средните предприятия; приветства положителните стъпки, включително намаляването на пречките пред търговията, наблюдавани през последния период, които също така следваха провеждането на диалога на високо равнище относно търговията;

55. подчертава значението за търговията между ЕС и Турция на предстоящите инициативи на Комисията, като например Акта за ускоряване на промишлеността и подхода „Произведено в Европа“, с възможни строги изисквания, които в крайна сметка биха могли да наложат преразглеждане на правилата на ЕС за възлагане на обществени поръчки и сериозно да засегнат вече остарелия митнически съюз между ЕС и Турция; приветства факта, че в предложението на Комисията за акт за ускоряване на промишлеността вече се предвижда, че съдържанието от партньори, с които Съюзът е сключил споразумение за създаване на зона за свободна търговия или митнически съюз – като Турция – ще се счита за такова с произход от ЕС; подкрепя този подход и призовава всяко предложение за друго законодателство в същата област да бъде в подобен дух, за да продължи да се отчита значението на по-нататъшната интеграция на пазарите и икономиките на страните кандидатки, особено тези, които имат митнически съюз с ЕС;

56. отбелязва с дълбоко съжаление, че Турция не е постигнала напредък по отношение на изпълнението на необходимите критерии за либерализиране на визовия режим; отново заявява готовността си да започне процеса на либерализиране на визовия режим веднага щом турските органи изпълнят изцяло шестте явно неизпълнени критерия по недискриминационен начин спрямо всички държави – членки на ЕС, при същевременно привеждане в съответствие с визовата политика на ЕС; изразява съжаление относно факта, че турските граждани срещат проблеми с молбите/заявленията за издаване на визи за държави – членки на ЕС, дължащи се на значителното увеличаване на броя на заявленията и на опасенията от злоупотреба със системата; признава обаче политическия ангажимент за подобряване на достъпа до визи и призовава за повече усилия и от двете страни за преодоляване на оставащите технически и административни пречки; призовава държавите – членки на ЕС, да увеличат ресурсите, предназначени за този

въпрос; подкрепя прилагането на мерки за облекчаване на визовия режим, по-специално по отношение на стопански дейности и студенти по програма „Еразъм“; изразява дълбоко съжаление във връзка с постоянните опити от страна на турските органи да обвиняват ЕС за това, че не е постигнат напредък по това досие, като същевременно те самите не са предприели нито една от необходимите стъпки за изпълнение на оставащите критерии; припомня на Турция, че липсата на осезаем и кумулативен напредък по оставащите условия има пряко въздействие върху стопанските дейности и студентите по програма „Еразъм“; изразява съжаление относно злоупотребата от страна на турското правителство със специални паспорти, чийто брой е неизвестен, като същевременно не се предприемат необходимите действия за постигане на напредък към рамка, която би могла да бъде от полза за цялото население; призовава турското правителство да се справи с оставащите пречки, които възпрепятстват възобновяването на диалога за либерализиране на визовия режим и също така призова Съвета да изпълни своите ангажименти, след като бъдат предприети тези стъпки; отбелязва решението на ЕС и държавите членки за въвеждане на „каскадна“ рамка за визи на 15 юли 2025 г.;

57. приветства възобновяването на ангажимента на Европейската инвестиционна банка в Турция и Инвестиционната платформа за Турция в рамките на Европейския фонд за устойчиво развитие, което дава възможност за по-силна инвестиционна подкрепа чрез гаранционни програми в трите основни приоритета на политиката, а именно Зеления пакт, стратегията Global Gateway, както и работните места и растежа, в съответствие с относимите условия за зачитане на ценностите на ЕС; подчертава необходимостта да се гарантира, че нито една програма на ЕС не облагодетелства субекти в Турция, които не зачитат основните ценности на ЕС;

58. подкрепя решението, взето от компонента на ЕС в Съвместния парламентарен комитет ЕС – Турция, за отлагане на неговото 82-ро заседание, насрочено за 14 – 15 април 2025 г. в Анкара, след задържането и ареста на кмета на Истанбул Екрем Имамоглу и други лица; поддържа становището, че парламентарният диалог продължава да бъде ключова част от отношенията между ЕС и Турция и изразява надежда, че работата на Съвместния парламентарен комитет ще бъде възобновена скоро, когато условията позволят това; изразява съжаление относно решението на турските органи да не поканят Европейския парламент да наблюдава президентските и парламентарните избори през май 2023 г. на фона на твърдения за несправедливо третиране, като отбелязва, че Парламентарната асамблея на Съвета на Европа и Парламентарната асамблея на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа са били поканени; изразява надежда, че за всички предстоящи избори в

страната ще бъде канена мисия на Европейския парламент за наблюдение на изборите;

Бъдещите перспективи за отношенията между ЕС и Турция

59. отново заявява виждането си, че турското правителство не е предприело необходимите стъпки за преодоляване на основните пропуски по отношение на демокрацията в страната, и поради това подържа становището си, че процесът на присъединяване на Турция към ЕС не може да бъде възобновен при настоящите обстоятелства, като същевременно признава демократичните и проевропейски стремежи на голяма част от турското общество; отбелязва неотдавнашните призиви от страна на важни фигури на турската опозиция, които отстояват идеята за подновяване на ангажимента и възобновяване на преговорите за присъединяване; изразява задоволство от този новаторски и смел подход; въпреки това остава скептичен по отношение на подкрепата си за него, освен ако не е налице ясен сигнал от турското правителство за готовността му да се ангажира отново с пътя към ЕС чрез конкретни и надеждни действия;

60. припомня, че както при всяка друга страна кандидатка, процесът на присъединяване зависи от цялостното изпълнение на критериите от Копенхаген и нормализирането на отношенията с всички държави – членки на ЕС; подчертава, че конструктивният ангажимент на Турция, включително във връзка с кипърския проблем, продължава да бъде от ключово значение за напредъка на по-тясното сътрудничество между ЕС и Турция; във връзка с това счита, че при постигането на заявените от тях стремежи към ЕС турските органи следва да се съсредоточат в по-малка степен върху способностите на държавата в областта на сигурността и отбраната, а вместо това да обърнат внимание на тежкото положение на демокрацията в държавата; отбелязва, че е поел ангажимент за постигане на напредък в процеса на присъединяване, при условие че турското правителство предприеме тези необходими стъпки;

61. поддържа настойчивия си призив към турското правителство, институциите на ЕС и държавите членки да продължат да работят за по-тясно, по-динамично и стратегическо партньорство отвъд замразения понастоящем процес на присъединяване, въз основа на съответните заключения на Съвета и на Европейския съвет и установените условия; настоятелно заявява, че е необходимо да започне процес на обсъждане как тази нова конструктивна и прогресивна рамка за отношенията между ЕС и Турция, основаваща се на зачитане на демократичните принципи, принципите на правовата държава и основните права, може да обхване интересите на всички участващи страни; подчертава необходимостта от укрепване на партньорството между ЕС и Турция, например чрез модернизация и подобряване на настоящото споразумение за асоцииране;

62. въпреки това счита, че продължаващото отстъпление от демокрацията и принципите на правовата държава в близко бъдеще само ще отдалечи още повече държавата от ЕС и ще подкопае доверието, което е необходимо за действителното задълбочаване на сътрудничеството и партньорството в области от взаимен интерес, например търговията, енергетиката или сигурността;

63. счита, че е в интерес на ЕС да направи преоценка на начините, по които Турция може да остане свързана с ЕС не само по отношение на стандартите, но и по отношение на ценностите и принципите, както и да разработи политически инициативи в съответствие с тази цел; изразява тревога относно постепенното консолидиране на още една автократична система на прага на ЕС, тъй като подобно развитие има преки и широкообхватни последици за дългосрочните интереси и стабилността на Съюза; настоятелно призовава всички институции на ЕС, държавите членки и Европейския съвет да заявят ясно позицията си във връзка с отстъплението от демокрацията и нарушенията на правата на човека в Турция, по-специално във връзка с продължаващото разграждане на демократичния плурализъм, тъй като това не е несъвместимо със стремежа към възможно най-добри отношения между ЕС и държавата; призовава Комисията и Европейската служба за външна дейност да гарантират, че програмите на високопоставени длъжностни лица, посещаващи Турция, включват плуралистично представителство на политическите участници и заинтересованите страни от гражданското общество, за да се получи по-пълна визия за държавата;

64. отново изразява своя изключителен ангажимент за поддържане на подкрепата за независимото гражданско общество на Турция; поради това призовава Комисията да поддържа и да увеличи политическата и финансовата си подкрепа за жизненото и продемократично гражданско общество в Турция, чиито усилия могат да допринесат за създаването на политическата воля, необходима за задълбочаване на отношенията между ЕС и Турция; счита, че основаните на стимули и трансакционните подходи работят в много области на сътрудничеството между ЕС и Турция, но не са постигнали напредък в демократизацията на държавата; подчертава с оглед на това, че възобновяването на процеса на присъединяване зависи главно от непоколебимата политическа воля на турските органи и общество за установяване на пълноценна демокрация, което не може да бъде налагано насила от ЕС;

65. отново отправя призива си за засилване и задълбочаване на взаимното опознаване и разбирателство между обществата на Турция и на ЕС, като се насърчават културният растеж и социално-културният обмен и се води борба с всички прояви на социални, религиозни, етнически или културни предразсъдъци;

подчертава в този контекст значението на улесняването на обмена между хората за отношенията между ЕС и Турция, по-специално за насърчаването на демокрацията, принципите на правовата държава и правата на човека; насърчава Турция и ЕС да популяризират споделените ценности, по-специално чрез подкрепа за младите хора;

°

° °

66. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на Съвета и на Комисията; отправя искане настоящата резолюция да бъде преведена на турски език и да бъде предадена на президента, правителството и парламента на Република Турция.